

136.77
414
9.8

ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล

กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน

ในเขตนครหลวงกรุงเทพธนบุรี

ปีการศึกษา 2514

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาามหานคร

9 มีนาคม 2515

ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านการส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล
กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน
ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2514

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
9 มีนาคม 2515

ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางค่านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ
ของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน
ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2514

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางค่านส่วนตัว สังคม
การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษา
ของรัฐบาลกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร กับเปรียบเทียบ
ตามระดับอายุของนักเรียนและอาชีพของบิดามารดา โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบจากนักเรียน
ช่างกลปีที่ 3 ใน 4 โรงเรียน จำนวน 480 คน การรวบรวมข้อมูลจัดทำโดยใช้แบบสอบถาม
จำนวน 178 ข้อ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ทั้งในโรงเรียนช่างกลของเอกชน และของรัฐบาล มีปัญหา
ทางค่านความสนใจในอาชีพ (บริการทางาน ฯลฯ) มากที่สุด

2. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนช่างกลของรัฐบาล มีปัญหาทางค่านส่วนตัว
และค่านสังคม มากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน

3. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน มีปัญหาทางค่านการเรียนและ
ความสนใจในอาชีพ มากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล

ความแตกต่างที่พบในการ เปรียบเทียบรายละเอียดที่ไม่ได้นำมากล่าวในที่นี้ ระหว่าง
นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้ง 2 ประเภท ส่วนใหญ่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ.

A. COMPARATIVE STUDY OF PROBLEMS OF OCCUPATION IN THE FUTURE, PERSONAL,
SOCIAL AND ACADEMIC PROBLEMS OF THE VOCATIONAL SECONDARY
SIX GRADERS IN THE GOVERNMENT VOCATIONAL SCHOOL
AND THE PRIVATE VOCATIONAL SCHOOL IN BANGKOK
METROPOLITAN AREA, IN THE ACADEMIC YEAR 1971

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education

March 9, 1972

A comparative study of problems of occupation in the future, personal, . social and Academic Problems of the vocational secondary six Graders in the government vocational school and the private vocational school in Bangkok Metropolitan area, in the academic year 1971. . .

by

Prasit Phumphet

This study was intended to find out whether or not there were differences in personal, social and academic problems as well as problems of occupation in the future, as compared between the vocational secondary six Graders in the government vocational school and the private vocational school in Bangkok Metropolitan area, as compared among students different age groups, and as compared among parents' occupations. The samples were 480 students in 4 schools. The questionnaire consisted of 178 items.

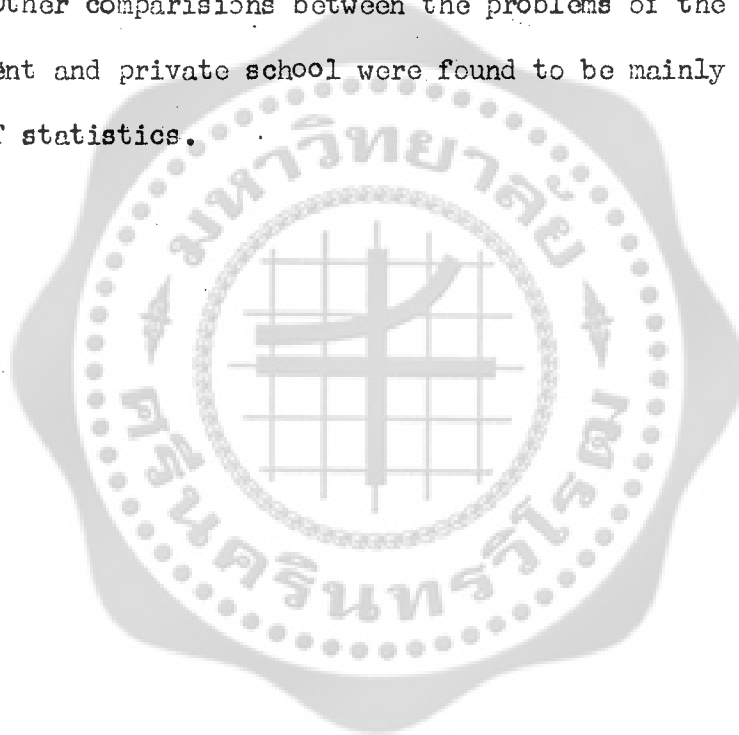
Major Findings.

1. The students in both types of the vocational schools found the problems of their occupation (placement service etc.) to be their most serious problems.

2. The students in the government schools had more personal and social problems than the students in the private schools.

3. The students in the private schools had academic problems and problems of occupation in the future in a greater degree than the students in the government school.

Other comparisons between the problems of the students in the government and private school were found to be mainly significant in terms of statistics.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

.....
อธิการบดี ประธาน

.....
รองอธิการบดี กรรมการ

๙ มีนาคม 2515

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพา ไชติกเสถียร และ อาจารย์สมบูรณ์ ชิตพงศ์ ผู้เขียน
ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณในการช่วยเหลือในการตรวจและจำแนกข้อมูล ตลอดจน
การพิมพ์ปริญญานิพนธ์จากเพื่อน ๆ จึงขอขอบพระคุณต่อทุกท่านที่สนใจต่อผู้เขียน.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและขอสมมติฐาน	12
3 วิธีดำเนินการ	21
กำหนดกลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	24
การสร้างแบบสอบถาม	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1 เปรียบเทียบปัญหาทางคานสวนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลปีที 3 ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน กับกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล	29
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภท ของโรงเรียนและอายุของนักเรียน	31
เปรียบเทียบปัญหาต่างคานสวนตัวของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	31

เปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม	
จำแนกตามอายุของนักเรียน	33
เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักเรียน	
ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	36
เปรียบเทียบปัญหาทางความสนใจในอาชีพของ	
นักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	38
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภท	
ของอาชีพของบิคมาร คหาหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	41
เปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม	
จำแนกตามประเภทของอาชีพของบิคมาร คหาหรือ	
ผู้ประกอบการของนักเรียน	41
เปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม	
จำแนกตามประเภทของอาชีพของบิคมาร คหาหรือ	
ผู้ประกอบการของนักเรียน	44
เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักเรียน	
ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามประเภทของอาชีพบิคมาร คหา	
หรือผู้ประกอบการของนักเรียน	47
เปรียบเทียบปัญหาทางความสนใจในอาชีพของ	
นักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามประเภทของอาชีพ	
ของบิคมาร คหาหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	50
ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกประเภท	
ตามอายุของนักเรียนและอาชีพของบิคมาร คหา	
หรือผู้ประกอบการของนักเรียน	53

เปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียน	53
เปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของนักเรียน	56
เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียน	59
เปรียบเทียบปัญหาทางความสนใจในอาชีพของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน	62
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	70
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	81

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของนักเรียน	21
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	22
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในแต่ละกลุ่มอายุ	23
4	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นกลางปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนของเอกชนกับที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามปัญหาทั้ง 4 หมวด	29
5	ค่าที่ได้จาก t-test ของนักเรียนชั้นกลางปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียน ของเอกชนกับที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามปัญหา ทั้ง 4 หมวด	30
6	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยม ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	31
6.1	เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุในปัญหาทางค่านิยม โดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน	32
6.2	ค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับอายุของนักเรียนในปัญหาทางค่านิยม ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และประเภทของโรงเรียน	32

7	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	33
8	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยม ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	33
9	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	34
9.1	เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามอายุ ของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	34
9.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามอายุ ของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	35
10	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	36
11	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางการเรียนของนักเรียน ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	36
11.1	เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางการเรียน จำแนกตาม กลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	37

11.2	ค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตาม กลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือ ผู้ปกครองของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	37
12	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านความสนใจ ในอาชีพของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	38
13	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน	39
13.1	เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	39
13.2	ค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	40
14	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านส่วนตัว จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	41
15	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านส่วนตัว จำแนกตาม อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	42
15.1	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางด้านส่วนตัว จำแนกตาม อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึง อายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	42

15.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านส่วนตัว จำแนกตามอาชีพ ของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอายุ ของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	43
16	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านสังคม จำแนกตามอาชีพของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียน	44
17	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านสังคม จำแนกตามอาชีพ ของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียน	45
17.1	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางค่านสังคม จำแนกตาม อาชีพของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึง อายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	45
17.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านสังคม จำแนกตามอาชีพ ของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอายุ ของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	46
18	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านการ เรียน จำแนกตามอาชีพของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียน	47
19	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านการ เรียน จำแนกตาม อาชีพของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียน	48
19.1	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางค่านการ เรียน จำแนกตาม อาชีพของบิคาร คาร์ หรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึง อายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	48

19.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตามอาชีพ ของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอายุ ของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	49
20	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านความสนใจ ในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการ ของนักเรียน	50
21	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	50
21.1	เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน	51
21.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	52
22	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านส่วนตัวของนักเรียน ช่างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามอายุและอาชีพของบิการ การค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	53
22.1	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านส่วนตัว ของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียน	54
22.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านส่วนตัว จำแนกตามกลุ่มอายุ ของบิการการค้าหรือผู้ประกอบการของนักเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่าง กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนของเอกชนและโรงเรียนรัฐบาล	55

23	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยม ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	56
23.1	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยม ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	56
23.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามกลุ่มอายุ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนของเอกชน	58
24	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	59
24.1	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน	60
24.2	ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางการเรียน จำแนกตาม กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาล กับในโรงเรียนของเอกชน	61

- 25 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการความสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนก
ตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน 62
- 25.1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการความสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน
จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของนักเรียน 62
- 25.2 ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาการความสนใจในอาชีพของ
นักเรียนช่างกล จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดา
หรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
ในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนของเอกชน 64

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อคงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางด้านต่าง ๆ อาทิ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม บทบาทของการศึกษาที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริม เสถียรภาพของประเทศได้แก่ สมองความต้องการทางด้านกำลังคนโดยพึงเล็งด้านการผลิต กำลังคนทั้งระดับกลางและระดับสูง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมทางอาชีวศึกษา

เฮนรี อาร์ มิลล์¹ (H.R. Mills) กล่าวว่า "ประเทศที่กำลังพัฒนาต้องเผชิญกับการปฏิวัติทาง ด้านสังคม ซึ่งเป็นการนำไปสู่การเผชิญกับปัญหาที่ยังมองไม่เห็นอีกมากมาย... ความพยายาม ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นจะเผชิญกับ การศึกษาในเรื่องการกระจายของพลเมืองและการ สร้างกำลังคน นอกจากนี้เขายังนำเอาข้อความตอนหนึ่งจากสำนักงานวางแผนแห่งโคลัมโบ โคลัมโบ 1961 รายงานเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติระดับนายช่างเทคนิคในเอเชียใต้และตะวันออก- เฉียงใต้ (Colombo Plan Bureau Colombo 1961 Report on Training Facilities at the Technician Level in South and South East Asia) มากล่าวเสริมว่า "การอาชีวศึกษาของเรานั้นควรพึงเล็งเป็นประการแรก เพื่อความต้องการที่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้เกี่ยวกับเรื่องกำลังคนคือ การผลิตนายช่างฝีมือ ช่างนา ช่างเทคนิค นายช่าง- ทางเทคโนโลยี ผู้จัดการและผู้บริหารให้มากเพียงพอกับความต้องการทางเศรษฐกิจ การขยาย การศึกษาระดับมัธยมและมหาวิทยาลัยควรจะต้องสนองจุดมุ่งหมายนี้อย่างจริงจัง"²

¹ International Labour Office, Expanded Programme of Technical Assistance Report on the National Planning of Vocational Training For Countries of the Asian Region Training in Relation to Educational and Social Development by H.R. Mills. pp. 55 - 56.

² Ibid. pp. 55 - 56.

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการที่จะต้องจัดการศึกษาสายอาชีพให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและกำลังคนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งกำลังคนในพื้นที่ยังถึง "แรงงานฝีมือคือ ผู้ที่จะประกอบอาชีพโดยเฉพาะเป็นพิเศษ ผู้ซึ่งสามารถมีอาชีพเบื้องต้นเป็นพื้นฐานและสามารถดำเนินชีวิตให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะเป็นบุรุษโลกที่ดี"¹ ดังนั้น การจัดการชีวิตศึกษาจึงเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะสนองความต้องการในด้านการพัฒนาประเทศ ทางด้านกำลังคน ซึ่งมอบให้กระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษาดำเนินงานค้ำนี้ โดยการ จัดตั้งโครงการพัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับการอาชีวศึกษาและเพื่อผลิตช่างฝีมือระดับกลางให้ เป็นไปตามแนวการจัดการศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503 ข้อ 25 คือ "รัฐพึง สนับสนุนอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวางและให้สอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจของชาติ"²

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้เอาใจใส่ต่อกรมอาชีวศึกษาอย่างมาก โดยพยายามกู้เงินจาก ธนาคารโลกมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของนักเรียน เช่น การสร้างโครงการเงินกู้เพื่อ พัฒนาอาชีวศึกษา โครงการนี้ต้องใช้จ่ายเงินทั้งสิ้น 440 ล้านบาท โดยโรงเรียนที่อยู่ในโครงการ เงินกู้คือ สาขาการช่าง และอุตสาหกรรม 14 แห่ง ค่าใช้จ่ายประมาณ 255 ล้านบาท สาขาเกษตรกรรม 9 แห่ง ค่าใช้จ่ายประมาณ 124 ล้านบาท วิทยาลัยครู 4 แห่ง ค่าใช้จ่าย 26 ล้านบาท ส่วนเงินที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และตามโครงการที่กำหนดไว้นั้นในปี 2514 มีนักเรียนอาชีวะทั้งสิ้น 46,900 คน เป็นนักเรียนสาขาการช่างและอุตสาหกรรม 24,400 คน เกษตร 7,500 คน พานิชการ 7,500 คน และคหเศรษฐศาสตร์ 7,400 คน³

การที่รัฐบาลมุ่งส่งเสริมงานด้านอาชีวศึกษาก็นื่องจาก อาชีวศึกษามีบทบาทในสังคม ประชาธิปไตย 2 ประการด้วยกันคือ ช่วยในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรคน (Human resource) ให้คงอยู่ อาชีวศึกษาช่วยในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่

¹ ฐนุ แสงศักดิ์ คร. บทบาทของโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 1 มกราคม 2510 หน้า 105.

² ชำรง บัวศรี คร. หลักการศึกษ หน้า 241.

³ ฐนุ แสงศักดิ์ คร. ล.ค. หน้า 109.

โดยอาศัยการส่งเสริมเผยแพร่ทักษะ ความรู้ และผลของการประจักษ์ที่ค้นให้กระจายกว้างขวางออกไป ส่วนด้านการคงไว้ซึ่งทรัพยากรคนนั้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการรักษาไว้ซึ่งความพยายามของมนุษย์เท่านั้นแต่ยังส่งเสริมด้านศีลธรรมจรรยาและสติปัญญาอีกด้วย (Moral and intelligence)¹

ดร. สุกใจ เหล่าสุนทร² ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาว่า ประเทศที่มีการศึกษาก็นั้น ไม่ไ้หมายแต่เพียงให้ประชาชนพลเมืองเป็นคนเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวาง มีศีลธรรม มีความรู้ทางศาสนา รู้จักพระรู้จักสงฆ์ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ มีมารยาทอันดี และร่างกายแข็งแรงเท่านั้น การศึกษาต้องชักจูงส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองมีความสามารถ

2 ประการคือ

1. ความสามารถที่จะเป็นประชาชนพลเมืองดีของประเทศชาติคือความสามารถอยู่รวมในสังคมของชุมชนชนที่ตนอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ไม่เป็นที่รังเกียจของคนอื่น ๆ ในชุมชนชนนั้น และดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์แก่ชุมชนชนด้วย

2. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพสุจริต ตามความถนัดและความชำนาญที่ตนได้ศึกษา เพื่อเป็นการช่วยดำรงชีวิตของตนและครอบครัว มิให้เป็นภาระแก่ชุมชนชนที่ตนอยู่รวมความสามารถในการประกอบอาชีพนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นความสามารถในการผลิต เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าในเวลาเดียวกัน

~ ความสำคัญของการอาชีวศึกษาเป็นที่ตระหนักกันเป็นพิเศษในระบอบปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุที่การพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคมจะไม่บรรลุสำเร็จด้วยดี ถ้าหากประชากรของชาติขาดการศึกษาหรือมีการศึกษาระดับต่ำ ไม่เพียงพอต่อการประกอบสัมมาอาชีพ... กระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษาโดยเฉพาะมีหน้าที่ผลิตนักศึกษาวชิรระดับต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ

1

Laton S. Hawkins, Charles A. Prosser and John C. Wright, Development of Vocational Education, Copyright, 1951, By American Technical Society. Chicago. U.S.A. pp. 21.

2

สุกใจ เหล่าสุนทร ดร. วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 2 - 3.

โดยอาศัยการส่งเสริมเผยแพร่ทักษะ ความรู้ และผลของการประดิษฐ์คิดค้นให้กระจายกว้างขวางออกไป ส่วนค่านักการคลังไว้ซึ่งทรัพยากรคนนั้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการรักษาไว้ซึ่งความพยายามของมนุษย์เท่านั้นแต่ยังส่งเสริมค่านิยมศีลธรรมจรรยาและสติปัญญาอีกด้วย (Moral and intelligence)¹

ดร. สุกใจ เหล่าสุนทร² ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาว่า ประเทศที่มีการศึกษาก็นั้น ไม่ไ้หมายแต่เพียงให้ประชาชนพลเมืองเป็นคนเฉลียวฉลาด มีความรู้กว้างขวาง มีศีลธรรม มีความรู้ทางศาสนา รู้จักพระรู้จักสงฆ์ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ มีมรรยาทอ่อนน้อม และร่างกายแข็งแรงเท่านั้น การศึกษาต้องชักจูงส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองมีความสามารถ

2 ประการคือ

1. ความสามารถที่จะเป็นประชาชนพลเมืองดีของประเทศชาติคือความสามารถอยู่รวมในสังคมของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ไม่เป็นที่รังเกียจของคนอื่น ๆ ในชุมชนนั้น และดำเนินชีวิตอยู่อย่างเป็นประโยชน์แก่ชุมชนนั้นด้วย

2. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพสุจริต ตามความถนัดและความชำนาญที่ตนได้ศึกษา เพื่อเป็นการช่วยดำรงชีวิตของตนและครอบครัว มิให้เป็นภาระแก่ชุมชนที่ตนอยู่รวม ความสามารถในการประกอบอาชีพนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นความสามารถในการผลิต เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญมั่นคงถาวรในเวลาเดียวกัน

ความสำคัญของการอาชีวศึกษาเป็นที่ตระหนักกันเป็นพิเศษในระบอบปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุที่การพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคมจะไม่บรรลุสำเร็จด้วยดี ถ้าหากประชากรของชาติขาดการศึกษาหรือมีการศึกษาระดับต่ำ ไม่เพียงพอต่อการประกอบสัมมาอาชีพ... กระทรวงศึกษาธิการและกรมอาชีวศึกษาโดยเฉพาะมีหน้าที่ผลิตนักศึกษาวิชาชีพระดับต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ

1

Laton S. Hawkins, Charles A. Prosser and John C. Wright, Development of Vocational Education, Copyright, 1951, By American Technical Society. Chicago. U.S.A. pp. 21.

2

สุกใจ เหล่าสุนทร ดร. วิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 2 - 3.

ปริมาณงานการศึกษาสัมพันธ์กับความต้องการในด้านกำลังพลของประเทศ¹

อย่างไรก็ตามความพยายามที่จะส่งเสริมงานด้านอาชีวศึกษา ทำให้กรมอาชีวศึกษาประสบปัญหาหลายด้านด้วยกัน เช่น "การก่อสร้างซ่อมแซมอาคารโรงเรียน เพิ่มเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการสอน จัดปัญหาความขาดแคลนวัสดุฝึก จัดครูอาจารย์ให้เพียงพอและส่งเสริมครูอาจารย์ให้มีความรู้ทางวิชาและความสามารถทางปฏิบัติงานพอที่จะให้ความรู้ความชำนาญแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี² นอกจากนี้กรมอาชีวศึกษายังได้เผชิญปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนักเรียนคือ

ปัญหาที่เกิดจากอัตราการเพิ่มจำนวนนักเรียน การเรียนต่อของนักเรียน แต่มีปัญหานึ่งที่ควรได้รับพิจารณาเป็นพิเศษ เพราะเป็นปัญหาที่มีความสำคัญต่อการอาชีวศึกษามากกว่าที่จะมีต่อการศึกษาด้านอื่น ปัญหานี้คือโอกาสในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษา...กรมประชาสงเคราะห์ได้ทำรายงานเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาไว้ สรุปผลได้ว่า 69 % ของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาได้มีโอกาสประกอบอาชีพ ส่วนที่เหลือ 31 % ไม่มีโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ³

ปัญหาอีกประการหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นอยู่เสมอคือ นักเรียนอาชีวศึกษามักแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะของการประพฤติตนเป็นนักเลงส่อไปในทางอันดีพาล มีกิริยาท่าทางก้าวร้าว วาจาหยาบคาย บางก็แสดงกบฏการแต่งกายและอาภรณ์อันเป็นที่ล่อตาแก่ผู้อื่น ชอบมั่วสุมอยู่ตามทุ่งนวมชน พกอาวุธและของมีคม ตลอดจนยกพวกตีกัน พฤติกรรม

¹ กระทรวงศึกษาธิการ โครงการเงินกู้พัฒนาการศึกษา กรมอาชีวศึกษา ข่าวสารการศึกษาและอาชีพฉบับที่ 1 2509 หน้า 1.

² ก. หน้า 486.

³ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ในด้านประชากร สาธารณสุข โภชนาการ อาหารและการเกษตร การศึกษา สงเคราะห์และกำลังคน และรายงานการสำรวจและวิจัยโครงการสนับสนุนความต้องการของเด็กและเยาวชน ประเทศไทย 2507 หน้า 301.

ที่นักเรียนอาชีวศึกษาแสดงออกมานั้นเป็น "อาการ" ของปัญหาไม่ใช่ "สาเหตุ" ของปัญหา จึงสมควรที่จะมีการวินิจฉัยสาเหตุของปัญหา ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น¹

เอลิซาเบธ บี เฮอร์ล็อก² (Elizabeth B. Hurlock) ไคองคำพจน์ของ ฮอร์ร็อกส์ (Horrocks) ซึ่งให้คำจำกัดความเกี่ยวกับวัยรุ่นว่า เป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านวิถีทางดำเนินชีวิตและด้านร่างกาย และด้านจิตใจของแต่ละคน เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงามและการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้านของเด็กคือ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เป็นช่วงเวลาของการรับสิ่งใหม่ ๆ ทางด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงมักเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาเสมอ เพราะภายใต้สภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่รอบตัวเด็ก ทำให้เป็นการยากต่อการปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในระยะนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุด เพราะปัญหาของเด็กวัยรุ่นมีขอบเขตกว้างขวาง และมีผลตอบคผลมากอีกประการหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่วัยผู้ใหญ่เป็นไปอย่างรวดเร็วในระยะแรก จึงดูเหมือนว่าปัญหาต่าง ๆ จะมากองสุมในตัวเด็กทันที เด็กวัยรุ่นจึงไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้เข้ากับปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนที่จะเผชิญกับปัญหาอันต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เด็กวัยรุ่นแบ่งออกอย่างคร่าว ๆ ได้เป็น ๒ ประเภทคือ ปัญหาส่วนตัว และ ปัญหาที่แสดงออกถึงลักษณะของเด็กวัยรุ่น ปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่กับตัวเด็ก แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กตั้งแต่ระยะที่เขายังอยู่ในวัยเด็ก และเขาไม่สามารถแก้ปัญหาจนเป็นที่พอใจของตนเองได้ ส่วนปัญหาที่แสดงลักษณะความเป็นวัยรุ่นนั้น หมายถึง ปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship)

¹ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ในด้านประชากร สาธารณสุข โภชนาการ อาหารและการเกษตร การศึกษา สงเคราะห์และกำลังคน และรายงานการสำรวจและวิจัยโครงการสนับสนุนความต้องการของเด็กและเยาวชน ประเทศไทย 2507 หน้า 489.

² Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development, McGraw-Hill, Third Edition, pp. 1.

ใดแก้ปัญหาเกี่ยวกับปิตามารดา ครู และสังคมทั่ว ๆ ไป ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในสภาพใด ๆ ก็ได้ ที่เด็กเกิดความรู้สึกว่าไม่สามารถจัดการกับเรื่องที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความพึงพอใจของเขาได้¹

ปัญหาคานอาชีวศึกษาที่กรมอาชีวศึกษากำลังเผชิญอยู่มีหลายประการด้วยกันคือ สถานการณ์ที่เรื้อรัง เครื่องมือและอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติ ความรู้ความสามารถของครู อาจารย์ และปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ปัญหาพื้นฐานที่สำคัญได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพราะนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นทรัพยากรคน (Human resource) ที่ส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังคนระดับกลาง และปัญหาคานความสัมพันธ์กับปัญหาประเภทอื่น ๆ อย่างแยกออกจากกันไม่ได้ ซึ่งเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอาชีวศึกษาจะต้องให้ความสนใจใ้ต่อปัญหาของนักเรียนเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการส่งเสริมงานคานอาชีวศึกษาและผลิตคนงานฝีมือระดับกลางให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตอย่างเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ นอกจากนี้การศึกษาคานความแตกต่างในอัตราส่วนน้อยของปัญหาแต่ละประเภทที่นักเรียนแต่ละกลุ่ม (นักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน) กำลังเผชิญอยู่ มีส่วนช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียน สร้างความเสมอภาคคานการเรียนและการฝึกปฏิบัติ ขจัดปัญหาเรื่องมคอชอันเกิดจากสถาบัน และสร้างความมั่นใจแก่นักเรียนที่จะออกไปประกอบอาชีพ จึงเป็นการสมควรศึกษาคานปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งสองประเภทอย่างละเอียดและกว้างขวาง

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาคานปัญหาทางคานส่วนตัว สังคม การเรียนการฝึกปฏิบัติ และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนว่า ปัญหาประเภทใดเป็นปัญหาที่นักเรียนเผชิญมากที่สุด

¹ Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development, McGraw-Hill, Third Edition, pp. 14.

2. เพื่อจำแนกปัญหาของนักเรียนข้างกลปีที 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา ทั้งสองประเภทว่า ปัญหาที่อยู่ในขอบข่ายของการค้นคว้านั้น มีปัญหาประเภทใดบ้างที่นักเรียน เเผชิญในอัตรามากและน้อยตามลำดับ

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาแต่ละประเภทที่อยู่ในขอบข่ายของการค้นคว้าของ นักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งสองประเภทว่า นักเรียนเผชิญในอัตรามาก กันเพียงไร เพราะสามารถใช้เป็นข้อสนเทศ (Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อครู ผู้แนะแนวและผู้สนใจในปัญหาที่อยู่ในขอบข่ายของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนหวังว่าจะให้คุณค่าในการศึกษาหลายประการคือ

1. เพื่อครู ผู้แนะแนวและอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนข้างกลในเขตนครหลวงกรุงเทพ ชนบุรีได้รู้ปัญหาที่แท้จริง (ในขอบข่ายของการค้นคว้า) ว่ามีปัญหาลักษณะใดที่นักเรียนข้างกลปีที 3 ต้องเผชิญในอัตรามากและน้อยตามลำดับ

2. เพื่อประโยชน์ในการปรึกษาแนะแนวปัญหาส่วนตัว สังคม การเงิน และ ความสนใจในอาชีพแก่นักเรียนข้างกลปีที 1 และปีที 2 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของทั้งรัฐบาลและเอกชน โดยให้ข้อเท็จจริงจากผลการวิจัยปัญหาของนักเรียนข้างกลปีที 3 ซึ่งเป็นป็นสุดท้ายของการ เรียนมาเป็น แนวทางปฏิบัติ

3. เพื่อประโยชน์ในการจัดบริการแนะแนวที่จำเป็นเฉพาะอย่าง ที่นักเรียนมีความ ต้องการมากที่สุด ณ ขณะนี้แก่นักเรียนข้างกลปีที 1 และปีที 2 เช่น การจัดหาทุน จัดบริการ ทางการเงินพิเศษให้นักเรียนทำ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนโดยดูจากอัตรามากน้อย ของปัญหา

4. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้เขียนได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลมีปัญหาทางค่านิยมส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน
2. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลมีอายุ 18 - 19 ปี 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางค่านิยมส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนที่มีอายุอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
3. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย ทำนา ทำสวน และรับจ้างมีปัญหาด้านค่านิยมส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้เขียนได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจำกัดเฉพาะนักเรียนช่างกลปีที่ 3 (ม.ศ.6) และเป็นนักเรียนชายเท่านั้น และกลุ่มนักเรียนเหล่านี้กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทช่างกลในปีการศึกษา 2514 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ
 - 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนช่างกลปทุมวัน และโรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ เหตุผลที่เลือกนักเรียนจากโรงเรียนทั้งสองแห่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพราะ

1.1.1 โรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลประเภทโรงเรียนช่างกล
ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานครมีอยู่ 2 โรงเรียนเท่านั้น¹

1.1.2 โรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งสองแห่งนี้เป็นโรงเรียนอาชีวศึกษา
ตอนปลายหลักสูตร 3 ปี

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษา
ของเอกชนได้แก่ โรงเรียนกนกอาชีวศึกษา และโรงเรียนช่างกล ชส.ทพ. เหตุผลที่เลือก
นักเรียนจากโรงเรียนทั้งสองแห่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะ

1.2.1 ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง (random sampling) จากจำนวน
โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะตรงตามเกณฑ์ที่
เอาไว้ทั้งหมด 5 โรงเรียน²

1.3 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 480 คน

2. ในการวิจัยใช้รายการปัญหาเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล โดยแบ่ง
เนื้อเรื่องออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสถานศึกษา เพศ อายุ และอาชีพ
ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยรายการปัญหา 4 หมวดด้วยกัน คือ

หมวดที่ 1 ค่านส่วนตัว ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับ

การเงิน

สภาพความเป็นไปทางบ้านและที่พักอาศัย

หมวดที่ 2 ค่านสังคม ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับ

การเข้าสังคมกับเพื่อน

ความสัมพันธ์กับอาจารย์

การเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน

¹โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 2509 การประเมินผลการจัด
บริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการฯ หน้า 1.

หมวดที่ 3 ด้านการเรียน ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับ
การเรียน
 การฝึกปฏิบัติในโรงเรียน
 ระเบียบวินัยและกฎข้อบังคับของโรงเรียน
หมวดที่ 4 ด้านความสนใจในอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนช่างกล หมายถึง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งมีหลักสูตรการสอน วิชาช่างแผนกต่าง ๆ ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า วิทยุ โทรคมนาคม ตามหลักสูตร 3 ปี ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับอาชีวศึกษาตอนปลาย

นักเรียนช่างกลปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนชายมีอายุตั้งแต่ 18 - 21 ปี อันเป็นระยะ ที่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย

ปัญหานักเรียนช่างกลปีที่ 3 ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการศึกษา การเลือก อาชีพและความสามารถในการเลือกอาชีพ การปรับตัวทั้งด้านส่วนตัวและสังคม ความรู้สึกลึกซึ้งมีค้อย การคบเพื่อน ครอบครัวและการเงิน

ปัญหาส่วนตัว (ในขอบข่ายของการวิจัย) หมายถึง ปัญหาด้านการใช้เงิน สภาพการเงิน ของครอบครัว สภาพความเป็นไปทางบ้านและที่พักอาศัย ซึ่งผลการวิจัยของ ชาร์ลอตต์ โป๊ป² (Charlotte Pope) ใน "ปัญหาส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยม (Personal Problems of High School Pupils)" กล่าวว่า จากการสำรวจปัญหานักเรียนชั้น 9 - 12 แห่งคลีฟแลนด์ ไฮสคูล (Cleveland High School) จำนวน 1,904 คน มีปัญหาด้านการเงิน 19 %

¹โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 2509 การประเมินผลการจัด บริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัยตามโครงการฯ หน้า 17.

² Paul H. Landis, Adolescent and Youth: The Process of Maturing, McGraw-Hill Book Company Inc. 1952, New York Toronto London, pp. 26.

ปัญหาค่านสังคม หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากการที่เด็กมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเดียวกัน หรือต่างชั้นในโรงเรียนเดียวกัน ปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ เป็นความขัดแย้งด้านความรู้สึกและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่ออาจารย์ในโรงเรียนของตน

ปัญหาค่านการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนต้องการแสดงความสามารถของตนในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน ตลอดจนความปรารถนาที่จะให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนเอง

ค่านความสนใจในอาชีพ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่ออาชีพ เช่น นายช่างซึ่งนักเรียนคิดจะยึดเป็นอาชีพหลักในการดำเนินชีวิต และความรู้สึกวิตกกังวลว่าอาชีพทางช่างจะสามารถสร้างความก้าวหน้าและสถานะภาพทางสังคม (Social status) ให้แก่ตนได้ทัดเทียมกับอาชีพอื่นหรือไม่ เออร์เนสต์ อาร์ ฮิลการ์ด¹ (Ernest R. Hilgard) กล่าวไว้ในเรื่อง "อุปสรรคบางประการในการเลือกอาชีพที่สร้างความพึงพอใจ (Some Obstacles To Satisfactory Vocational Choice)" ว่า อาชีพของคนอาจจะเป็นแหล่งกำเนิดแห่งความพอใจหรือในทางกลับกันอาจจะ เป็นแหล่งของความผิดหวังก็ได้ สถานะทางสังคมของคนอาศัยอาชีพเป็นส่วนประกอบ งานมีบทบาทสำคัญต่อโครงการดำเนินชีวิต เพราะวางแผนช่วยในการตัดสินใจว่า เราต้องสมาคมกับใครบ้างและช่วยให้เราเกิดความรู้สึกทั้งด้านการเสริมสร้าง (productive) หรือการไม่เสริมสร้าง (unproductive)

กล่าวโดยสรุป การศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมเสถียรภาพของประเทศทางด้านการเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอาชีพศึกษามีส่วนสนองความต้องการของประเทศที่กำลังคน แม้วารัฐบาลให้ความสนับสนุนงานด้านอาชีพศึกษาอย่างกว้างขวางก็ตาม กรมอาชีวศึกษายังคงประสบปัญหาหลายประการด้วยกัน ที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาค้นคว้าและสร้างโครงการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนแต่ละคนได้มีการพัฒนาการงานต่าง ๆ ที่สามารถนำสู่ความเจริญแก่ตัวนักเรียนและประเทศชาติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อสมมติฐาน

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและการวิจัยที่กระทำในต่างประเทศ ซึ่งมีส่วนช่วยให้เข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ และเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

ฟาราท แฮนนา เอล กอเฮด¹ (Farah Hanna El-Gawhay) ได้สำรวจความต้องการและปัญหาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนมัธยมชั้น 10, 11 และ 12 จำนวน 900 คน เป็นนักเรียนชาย 450 คน และนักเรียนหญิง 450 คน โดยใช้รายการทดสอบของมูนนี่ (Mooney Problem Checklist) ผลการสำรวจปรากฏว่า

1. นักเรียนต้องการให้ช่วยเหลือแก้ปัญหาของเขาเป็นการส่วนตัว
2. นักเรียนบรรยายสิ่งที่เป็นปัญหาของเขาและบอกสิ่งที่เป็นปัญหาได้อย่างสมบูรณ์
3. เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ส่วนตัว เพศ และการแต่งงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม ศีลธรรมจรรยาและศาสนา
4. ปัญหาที่เผชิญในระดับกลางได้แก่ การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต อาชีพและการศึกษาตลอดจนหลักสูตรและการสอน
5. ปัญหาที่เผชิญน้อยที่สุดได้แก่ ที่อยู่อาศัยและครอบครัว กิจกรรมด้านสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ การเงิน การดำเนินชีวิต สภาพต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับจ้าง ทำงาน สุขภาพและการพัฒนาร่างกาย

1

Farah Hanna El-Gawhay Th.D., The Florida State University, 1968
"A study of the Personal Problems of United Arab Republic High School Adolescents with Implications for the Gradual establishment of a Guidance Program," Dissertation Abstracts International, September 1969 Vol. 30 No. 3.

มาร์วิน เพาเวลล์ และ ไวโอลาบรูม¹ (Marvin Powell and Viola Broom)
 ได้ทำการศึกษาในเรื่องพัฒนาการทางด้านการใช้เหตุผลในเรื่องการเลือกอาชีพของเด็กวัยรุ่นใน
 ระยะเวลาที่เรียนชั้นมัธยมศึกษา (Development of Reasons for Vocational Choices of
 Adolescents through the High School Years) ดังนี้

จุดมุ่งหมาย เพื่อสำรวจพัฒนาการด้านการวางแผนโครงการเกี่ยวกับอาชีพของเด็กวัยรุ่น
 ตัดสินใจจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ เปิดเผยพลังผลักดันในการเลือกอาชีพ และแสดงให้เห็น
 เห็นปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว

ใช้แบบสอบถามกับนักเรียนมัธยมชั้น 10, 11 และ 12 ใน เมโทรโพลิทัน สคูล
 (Metropolitan School) จำนวน 929 คน อายุเฉลี่ย 14 - 19 ปี ผลการทดสอบ
 ปรากฏว่า

1. เด็กชายเลือกอาชีพเป็น

วิศวกร 23.3 %

แพทย์และนายช่างยนต์ ประเภทละ 5.6 %

นักวิจัยทางฟิสิกส์และเคมี 4.1 %

เด็กหญิงเลือกอาชีพเป็น

พนักงานในบริษัท 21.6 %

ครู 15.0 %

พยาบาล 13.7 %

2. เด็กเกิดความคับข้องใจในการเลือกอาชีพเพราะขาดความรู้ทางด้านการอาชีพ

3. เด็กวัยรุ่นไม่มีความสนใจเรื่องแรงกระตุ้นเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

4. เด็กวัยรุ่นได้รับการแนะแนวทางการอาชีพน้อยมาก

5. ขาดการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการไม่สามารถกระตุ้นให้เด็ก

ทั้งจุดมุ่งหมายระยะยาวเกี่ยวกับอาชีพ

¹ Marvin Powell and Viola Bloom, "Development of and Reasons for Vocational Choices of Adolescents through the High School Years," Selected Readings, Edited by Herman J. Perters and James C. Hansen. pp. 339 - 350.

อัลเบิร์ต เอส ทอมสัน¹ (Albert S. Thomson) ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะทาง
 ค่านิยมคฤภาพและการให้คำปรึกษาแนะแนวเกี่ยวกับอาชีพ (Personality Dynamics and
 Vocational Counseling) ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้ งานเป็นแหล่งกำเนิดขั้นต้น (primary
 source) ของความพึงพอใจในชีวิตและอาชีพนำไปสู่การสนองความต้องการส่วนบุคคล ผู้ให้คำ
 ปรึกษาแนะแนวจะต้องตัดสินใจพิจารณาว่าคนไข้ต้องการระบบเกี่ยวกับปัญหาทางอาชีพหรืออาการ
 ทางจิตและทำไมคนไข้จึงไม่สามารถแก้ปัญหาของตนเองได้

วอลเตอร์ เบนต์ัน โจนส์² (Walter Benton Jones) กล่าวว่า นักเรียนจะไม่เรียน
 ถ้าหากสภาพแวดล้อมไม่กระตุ้นสภาพการเรียนรู้ การสอนที่คอยเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าหากไม่มีวินัยที่ดี
 เป็นหน้าที่ของครูในการนำเด็กสู่กิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องกำจัดการสิ่งที่ไม่ดีที่ขวางขวางบรรยากาส ที่มา
 ส่งเสริมการเรียนรู้ และวินัยมีประโยชน์เรื่องกฎหรือข้อบังคับที่ติดตามมาด้วยการลงโทษที่ไม่เชื่อฟังคำสั่ง
 การจรรยาบรรณวินัยที่ดีเป็นผลมาจากงานที่วางแผนเป็นอย่างดี การสอนที่สร้างความสนใจแก่ผู้เรียน
 สภาพการทำงานดีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

บอยตันตัน³ (Boynton) ได้ทำการศึกษาเด็กหญิง 796 คน เด็กชาย 765 คน
 ชั้น 1 - 6 โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (open ended questionnaires) สรุปได้ว่า
 ความสนใจในอาชีพของเด็กทั่ว ๆ ไปไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของการศึกษา ความรู้สึก
 ปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัยทางเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในอาชีพ

★ ✓ เฮอเบอร์ แซนเดอร์สัน⁴ (Herber Sanderson) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียน

¹
 Ibid pp. 291-302.

²
 Walter Benton Jones Ph.D., Problems in Teaching Industrial Arts and Vocational Education: A Job Analysis and Suggested Solutions, The Bruce Publishing Company Milwaukee, pp. 63-64.

³
 Anne Roe, The Psychology of Occupations, John Wiley and Sons, Inc., New York Chapman and Hall, Limited, London pp. 254 - 255.

⁴
 Herber Sanderson; Basic Concepts in Vocational Guidance, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York Toronto London 1954, pp. 290.

ที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในแคลิฟอร์เนีย สคูล (California School) เปิดเผยออกมา โดยจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนเผชิญจากมากไปหาน้อยดังนี้

- อันดับที่ 1 การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
- อันดับที่ 2 เกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา
- อันดับที่ 3 เกี่ยวกับอนาคตด้านอาชีพ
- อันดับที่ 4 เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและครอบครัว
- อันดับที่ 5 เกี่ยวกับความสัมพันธ์
- อันดับที่ 6 ด้านการเงินและการทำงาน
- อันดับที่ 7 เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน

ดีไวส์ จอร์จ และ คีอิชิ¹ (Devos, George and Keiichi) ได้ทำการวิจัยเรื่องโรงเรียนและปัญหายวุ่น (The School and Delinquency) โดยเปรียบเทียบปัญหาเด็กวัยรุ่นอเมริกันพวกที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ (Lower class) กับวัยรุ่นชาวจีนจากครอบครัวชั้นเดียวกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัญหาเด็กวัยรุ่นเกิดการปดอยปดละเลยและการปฏิเสธ (rejection) ของบิดามารดา ขาดความอบอุ่นในครอบครัว สภาพบ้านแตกและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่ได้ สาเหตุของปัญหามีลักษณะเหมือนกันทั้งในสหรัฐอเมริกาและจีน จากการวิจัยของดีไวส์พบว่า ระเบียบของโรงเรียนที่ห้ามทำผิดเกี่ยวกับปัญหายวุ่นนั้นน้อยมาก ส่วนมากระบุว่าปัญหายวุ่นเกิดจากความยากจนของครอบครัว เพราะครอบครัวมีส่วนสัมพันธ์กับปัญหายวุ่นในเรื่องการให้เด็กทำงานนอกเวลา และให้เด็กขาดเรียน -

รูธ สแตรง² (Ruth Strang) กล่าวถึงปัญหาค้นหาการเรียนของเด็กวัยรุ่นในเรื่อง

¹ Devos, George and Keiichi Mizushima, "The School and Delinquency: Perspective from Japan," Teacher College Record, LXIII May 8, 1962
The Emergence of Youth Societies: A Cross Cultural Approach, by David Gottlieb, Jon Reeves and Warren D. Tenhouten, Collier Macmillian Limited, London pp. 115 - 116.

² Ruth Strang, The Adolescent Views Himself: A Psychology of Adolescence, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1957 New York Totonto London pp. 248.

พลังและประเภทของปัญหาทางด้านการวิชาการ (Prevalent and Kinds of Academic Problems) ว่าเด็กแสดงความกลัวออกมาในเรื่องการทดสอบ การพหุหน้าที่ การประสบความล้มเหลวทางการเรียน เด็กมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบไต่คะแนนน้อยกว่าเพื่อน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาด้านขาดความสนใจในบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนและตำราไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียนและสภาพการเรียนภายในห้องเรียนวุ่นวาย เวลาที่ใช้ในการอธิบายในห้องเรียนไม่เพียงพอและเด็กตระหนักถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน ว่าเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน

จากบทความ 550 เรื่อง¹ เกี่ยวกับปัญหาในการวางแผนทางการศึกษาและอาชีพ (Problems in making Educational and Vocational Plans) สรุปได้ว่าความลำบากใจที่เกิดขึ้นมากที่สุดแก่เด็กวัยรุ่น ได้แก่

ไม่สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพได้ มี 42 %

ประสบความยุ่งยากในเรื่องการเงินจำเป็นต่อการศึกษาวชิชีพ มี 21 %

ความรู้สึกรู้สึกว่ามีความรู้ไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ตนต้องการทำ มี 12 %

ฮาร์โรลด์ เอ็ม ไบรรม และราฟ ซี เว็นริช² (Harold M. Byram and Raph C. Wenrich) กล่าวว่า อาชีวศึกษาประเภทที่เหมาะสมช่วยในการเสริมสร้างอุปนิสัย ความเฉลียวฉลาด นำไปสู่พฤติกรรมที่สร้างปัญหาและต่อต้านสังคม จากข้อเท็จจริงที่สำนักงานเด็กแห่งสหรัฐ (U.S. Children Bureau) ได้รวบรวมกันขึ้นมาในปี 1951 พบว่า เด็กวัยรุ่นประมาณ 1 ล้านคนอยู่ภายใต้ความดูแลของตำรวจ เนื่องจากมีพฤติกรรมที่ไม่ดี เขาได้ยกคำพูด

¹ Ibid pp. 421 - 422.

² Harold M. Byram and Raph C. Wenrich, Vocational Education and Practical Arts in Community School, The Macmillian Company New York, p. 188.

ของเบอร์แทรน รัสเซลล์ (Bertran Russell) มากล่าวเสริมว่า "ถ้าเราให้การฝึกทักษะที่ถูกต้องเหมาะสมแก่คนแล้ว เขาย่อมจะเป็นคนดี แต่ถ้าให้ทักษะที่ไม่เหมาะสมกับตัวของเขาแล้ว เขาอาจจะกลายเป็นคนชั่วร้ายได้" ดังนั้นการฝึกฝนทักษะในโครงการอาชีวศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างบุคคลให้มีสมรรถภาพและเป็นผู้สร้างประโยชน์ในสังคมนี้ เพื่อว่าเขาจะได้ดำรงชีวิตอยู่อย่างสันติและเข้ากับบุคคลอื่นในสังคมได้

สำหรับการศึกษา สำนวนและการวิจัยที่กระทำในประเทศไทยซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องและช่วยให้เข้าใจการวิจัยครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

✧ นิยม ศรีโสภา และเพื่อน¹ ได้จำแนกปัญหาที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาออกเป็น

✓ ปัญหาที่มาจากตัวเด็กเองได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพ อาชีพ และการคบเพื่อน

✓ ปัญหาที่มาจากทางบ้านได้แก่ เรื่องอิสรภาพและเสรีภาพของวัยรุ่น ความลำเอียงของพ่อแม่ บ้านแตก และการเงิน

✓ ปัญหาที่มาจากโรงเรียนได้แก่ มีความประพฤติไม่ดี ทำผิดขนาดขึ้นศาล ชอบทำผิดระเบียบวินัยของโรงเรียน

สมบุรณ์ สันทพยัคฆ์² ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "วิวัฒนาการอาชีวะของไทย" สรุปได้ว่าอาชีวศึกษาของไทยเรากำลังอยู่ในขั้นขยายปรับปรุง จึงมีปัญหามากมาย และที่สำคัญได้แก่การขาดแคลนครูในโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะครูภาคปฏิบัติค้นหาได้ยาก เกี่ยวกับหลักสูตรในโรงเรียนอาชีวศึกษา เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนปัจจุบันนี้ สมควรที่จะปรับปรุงอีกมาก บางแห่งนั้นตั้งมาตรฐานไว้สูงแต่ปฏิบัติได้เพียงบางส่วนเท่านั้น และส่วนมากการให้ประสบการณ์

¹ นิยม ศรีโสภา และเพื่อน ปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษา รายงานประกอบการศึกษา เนื่องในการอบรมเตรียมผู้บริหาร กรมวิสามัญศึกษา ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน - 25 สิงหาคม 2510.

² สมบุรณ์ สันทพยัคฆ์ วิวัฒนาการอาชีวะไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2497.

แก่นักเรียนยังน้อยไป สมควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการให้ถูกต้องกว่าที่ปฏิบัติอยู่

พ.ศ. 2500 จงกล ศตะภูรี¹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ "บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต" ซึ่งจากการทดสอบนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเตรียมอุดมศึกษาของโรงเรียนในพระนคร จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่าเด็กมีปัญหาด้านการเงิน 53.75 % ด้านความสัมพันธ์กับครู อาจารย์ 37.50 % เกี่ยวกับระเบียบกฎข้อบังคับของโรงเรียน 63.25 % และด้านสังคมกับเพื่อน 70.75 %

ลาวัญย์ ส่งสกุล² ได้ทำการสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข พบว่าเด็กวัยรุ่นไม่สบายใจเพราะมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาการเลือกอาชีพและปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

พ.ศ. 2504 อัสพร กลิ่นแพทยกิจ³ ได้ทำการสำรวจปัญหาค้นสังคมของนักเรียนชายชั้นมัธยมในจังหวัดพระนคร จำนวน 800 คน จากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล 4 แห่ง ผลปรากฏว่าปัญหาที่นักเรียนประสบมากที่สุดคือ รู้สึกอายเมื่อจะพูดคุยหรือเข้าหาเพื่อนต่างเพศ มี 70.13 % อายกับเพื่อนต่างเพศ 58.76 % รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนมาก ๆ 67.88 %

วดี เขียวอุไร⁴ ได้ทำการสำรวจนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 จำนวน 400 คน จากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในเขตพระนคร และธนบุรี จำนวน 5 โรงเรียน เพื่อศึกษา

¹ จงกล ศตะภูรี บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500.

² ลาวัญย์ ส่งสกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500.

³ อัสพร กลิ่นแพทยกิจ การสำรวจปัญหาค้นสังคมของนักเรียนชายชั้นมัธยมในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504.

⁴ วดี เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509.

เกี่ยวกับปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น ผลปรากฏว่า เด็กวัยรุ่นไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นอันดับที่ 1 อันดับรองลงมาได้แก่ การทำตัวให้เข้ากับผู้อื่น

พ.ศ. 2510 คมคาย สุวรรณนคร¹ ได้สำรวจลักษณะการใช้เงินและปัญหาด้านการเงินของเด็กวัยรุ่นชาย - หญิง ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสหศึกษา 2 แห่ง จำนวน 273 คน สรุปได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเงินบ้างเป็นครั้งคราว คิดเป็นร้อยละ 58.98 ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยมีปัญหาทางการเงินเลย มี 36.63 % และนักเรียนที่มีปัญหาทางการเงินอยู่เสมอ มีเพียง 3.29 %

ใน พ.ศ. 2512 ลัดดา สุวรรณรัตน์² ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม โดยศึกษาจากนักเรียน 760 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เข้าเรียนได้รับแรงจูงใจส่วนใหญ่จากลักษณะงานเกียรติยศชื่อเสียง ความก้าวหน้าและการเงิน นักเรียนมีความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพปานกลาง และจะมีแนวโน้มสูงขึ้นถ้าทางโรงเรียนมีการปรับปรุงหลักสูตรวิธีสอน บริการต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนมากขึ้น

จากผลการวิจัยที่กระทำในต่างประเทศและประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาส่วนตัวและสังคมของเด็กวัยรุ่นเกิดจากการปล่อยปละละเลยของบิดามารดา ขาดความอบอุ่นในครอบครัว สภาพบ้านแตก
2. เด็กประสบกับปัญหาทางด้านการเรียน เนื่องจากปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่ได้ มีเสรีภาพในห้องเรียนน้อยเกินไป และสภาพการเรียนในโรงเรียน รุนแรง รู้สึกรู้สีกว่ามีความรู้ไม่เพียงพอในการที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

¹ คมคาย สุวรรณนคร การสำรวจลักษณะการใช้เงินและปัญหาด้านการเงินของเด็กวัยรุ่นชาย - หญิง วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510.

² ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512.

3. เด็กวัยรุ่นได้รับการแนะนําทิศทางด้านอาชีพน้อยมาก ทำให้เขาเกิดความ
กับข้องใจ เพราะขาดความรู้ทางด้านนี้
4. นักเรียนต้องการให้ช่วยเหลือแก้ปัญหาของเขาทางด้านความสัมพันธ์ส่วนตัว
การเรียน ความสัมพันธ์ทางสังคม การให้ความรู้ทางอาชีพและการตั้งจุดมุ่งหมายระยะยาวเกี่ยวกับอาชีพ
5. การอาชีพศึกษาประเภทที่เหมาะสมช่วยในการเสริมสร้างอุปนิสัย สร้างบุคคล
ให้เป็นผู้มีสมรรถภาพในการทำงานและ เป็นผู้สร้างประโยชน์ในสังคม
6. ปัญหาที่นักเรียนประสบมากที่สุดคือปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รองลงมาเป็น
ปัญหาทางด้านสังคม และการเลือกอาชีพ
7. ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมได้แก่ ปัญหาที่มาจากตัวเอง ที่บ้านและ
ทางโรงเรียน
8. ปัญหาทางด้านสังคมได้แก่ เกิดละอายเมื่อพูดคุย หรือเขาหมู่เพื่อนต่างเพศ
อยากมีเพื่อนต่างเพศ และรู้สึกประหม่นเมื่ออยู่ต่อหน้าคนมาก ๆ.

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมี 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนข้างกลปทุมวัน
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนข้างกลพระนคร เหนือ
3. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนถนนกออาชีพศึกษา
4. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนข้างกล ขส.ทบ.

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ - ปี			รวม
	18 - 19	20	21 - 22	
นักเรียนข้างกลปทุมวัน	70	33	17	120
นักเรียนข้างกลพระนคร เหนือ	74	28	18	120
นักเรียนถนนกออาชีพศึกษา	46	43	31	120
นักเรียนข้างกล ขส.ทบ.	65	32	23	120
รวม	255	136	89	480

ตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนกลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีทั้งสิ้น 255 คน เป็นนักเรียนข้างกลปทุมวัน 70 คน ข้างกลพระนคร เหนือ 74 คน ถนนกออาชีพศึกษา 46 คน และข้างกล ขส.ทบ. 65 คน

2. นักเรียนกลุ่มอายุ 20 ปี มีทั้งสิ้น 136 คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน 33 คน
ช่างกลพระนครเหนือ 28 คน กนกอาชีวศึกษา 43 คน และช่างกล ชส.ทบ. 32 คน
3. นักเรียนกลุ่มอายุ 21 - 22 ปี มีทั้งสิ้น 89 คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน 17 คน
ช่างกลพระนครเหนือ 18 คน กนกอาชีวศึกษา 31 คน และช่างกล ชส.ทบ. 23 คน

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ คามารคาหรือผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่าง	อาชีพ คามารคาหรือผู้ปกครอง				รวม
	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง	
นักเรียนช่างกลปทุมวัน	28	46	13	33	120
นักเรียนช่างกลพระนครเหนือ	32	36	22	30	120
นักเรียนกนกอาชีวศึกษา	40	42	19	19	120
นักเรียนช่างกล ชส.ทบ.	60	30	25	5	120
รวม	160	154	79	87	480

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีทั้งสิ้น 160 คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน 28 คน ช่างกลพระนครเหนือ 32 คน กนกอาชีวศึกษา 40 คน และช่างกล ชส.ทบ. 60 คน
2. กลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมีทั้งสิ้น 154 คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน 46 คน ช่างกลพระนครเหนือ 36 คน กนกอาชีวศึกษา 42 คน และช่างกล ชส.ทบ. 30 คน
3. กลุ่มนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีทั้งสิ้น 79 คน เป็นนักเรียนช่างกลปทุมวัน 13 คน ช่างกลพระนครเหนือ 22 คน กนกอาชีวศึกษา 19 คน และช่างกล ชส.ทบ. 25 คน

4. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีทั้งสิ้น 87 คน เป็นนักเรียน
ช่างกลปทุมวัน 33 คน ช่างกลพระนคร เท็นอ 30 คน กนกอาชีวศึกษา 19 คน และช่างกล
ชส.ทบ. 5 คน

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพมีความสามารถหรือผู้ปกครอง
ในแต่ละกลุ่มอายุ

กลุ่มตัวอย่าง	อาชีพมีความ สามารถหรือ ผู้ปกครอง	รับราชการ			ค้าขาย			ทำนา- ทำสวน			รับจ้าง			รวม
		18- 19	20	21- 22	18- 19	20	21- 22	18- 19	20	21- 22	18- 19	20	21- 22	
นักเรียนช่างกลปทุมวัน		21	5	2	26	11	9	6	5	2	17	12	4	120
นักเรียนช่างกลพระนคร เท็นอ		20	6	6	24	8	4	8	10	4	22	4	4	120
นักเรียนกนกอาชีวศึกษา		17	13	10	12	18	12	9	5	5	8	7	4	120
นักเรียนช่างกล ชส.ทบ.		29	11	20	20	7	3	12	13	-	4	1	-	120
รวม		87	35	38	82	44	28	35	33	11	51	24	12	480

ตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ พวกอายุ 18 - 19 ปี
มี 87 คน อายุ 20 ปี มี 35 คน และอายุ 21 - 22 ปี มี 38 คน
2. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย พวกอายุ 18 - 19 ปี
มี 82 คน อายุ 20 ปี มี 44 คน และอายุ 21 - 22 ปี มี 28 คน
3. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน พวกอายุ 18 - 19 ปี
มี 35 คน อายุ 20 ปี มี 33 คน และอายุ 21 - 22 ปี มี 11 คน
4. กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง พวกอายุ 18 - 19 ปี
มี 51 คน อายุ 20 ปี มี 24 คน และอายุ 21 - 22 ปี มี 12 คน.

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาโดยดัดแปลงจาก

1. แบบสอบถามของสมใจ พินพงษ์ เรื่องการศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ประกาศนียบัตรชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในปีการศึกษา 2511
2. แบบสอบถามของสมศักดิ์ ประจักษ์เนย์ เรื่องสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบสอบถามของสมใจ พินพงษ์ และ สมศักดิ์ ประจักษ์เนย์
2. สร้างแบบสอบถามขึ้นมา โดยมีความมุ่งหมายที่จะทราบปัญหาทางด้านต่าง ๆ ในขอบข่ายของการวิจัยของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนช่างกลของรัฐบาลและโรงเรียนช่างกลของเอกชน ในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร
3. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนช่างกลปีที่ 2 โรงเรียนกนกอาชีพศึกษา ในระยะตอนปลายภาคเรียนสุดท้าย โดยการเลือกนักเรียน 4 หอง จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 8 หอง โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง
4. นำผลการทดสอบมาหาคำความเชื่อมั่นด้วยวิธีของเทอร์สโตน (Thurstone Method) และขอคำแนะนำจากอาจารย์ปรึกษาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้แบบสอบถามมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แบบสอบถามที่ใช้

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน¹ คือ
ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนในค่านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ใช้วิธีการขอความสั้น ๆ ลงไป

ตอนที่ 2 เป็นรายการปัญหา 4 หมวด รวมข้อปัญหาทั้งหมด 178 ข้อ ข้อปัญหาทั้งหมดจัดเรียงเอาไว้เป็นหมวด ในแต่ละหมวดก็แบ่งออกเป็นหัวข้อย่อยอีก เช่น หมวดที่ 1 ค่านส่วนตัว แบ่งออกเป็นหัวข้อปัญหาเกี่ยวกับการเงิน และปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปของทางบ้านและที่พักอาศัย เป็นต้น การตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้วิธีการเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ช่องใดช่องหนึ่ง แล้วแต่ว่าปัญหานั้นจะเกิดขึ้นกับตัวผู้ตอบมากน้อยเพียงใด

ส่วนเวลาที่ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยประมาณเอาไว้รวม 1 ชั่วโมง เมื่อนำเอาไปทดสอบจริง ๆ ปรากฏว่านักเรียนข้างกลใช้เวลาประมาณ 1.10 ชั่วโมง

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อกับอาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือและดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการ

1. ผู้วิจัยไปทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง คือ
โรงเรียนกนกอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2514
โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2514
2. ทางโรงเรียนทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้ ได้แก่
โรงเรียนช่างกล ชส.พ. เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2514
โรงเรียนช่างกลปทุมวัน เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2514

ในการดำเนินการเก็บข้อมูลโดยที่ผู้วิจัยไปคุยด้วยตนเองนั้น ก่อนที่จะให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสำรวจ และอธิบายการตอบแบบสอบถามให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และขอให้นักเรียนไม่ให้อ่านกัน ส่วนโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่ดำเนินการทดสอบเอง ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือให้ช่วยอธิบายเกี่ยวกับแบบสอบถามให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือตอบแบบสอบถามเช่นกัน

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากทั้ง 4 โรงเรียนแล้ว ปรากฏว่าได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และถูกต้องจริง 480 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 600 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของข้อมูลทั้งหมดที่ส่งไปทดสอบ

การตรวจให้คะแนน

นำแบบสอบถามมาตรวจโดยให้คะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ให้

1. แทน น้อยที่สุด
2. แทน น้อย
3. แทน ปานกลาง
4. แทน มาก
5. แทน มากที่สุด

ข้อมูลที่ได้นั้น ได้มาจำแนกออกเป็นกลุ่มตัวแปรที่ต้องการวิจัยคือ อายุ และอาชีพ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แล้วตรวจให้คะแนนออกมาเป็นหมวดหมู่ เพื่อใช้สถิติวิเคราะห์ให้เหมาะสมและแปลผลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ค่าเฉลี่ย

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนน

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตร $S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$

เมื่อ S แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนน

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. t-test

สูตร $t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$

เมื่อ t แทนค่าที่ได้จาก t-test

$\bar{X}_1$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{X}_2$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1 แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 1

S_2 แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 2

N_1 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ 1

N_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทนคะแนนดิบ
N	แทนจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	แทนผลบวกของคะแนน X ทั้งหมด
$\bar{X}$	แทนค่าเฉลี่ย
S	แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทนค่าความแปรปรวน
t	แทนค่าที่ได้จาก t-test
ล	แทนกลุ่มนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนชายของรัฐบาล
ร	แทนกลุ่มนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนชายของเอกชน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อต้องการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล ทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพนั้น ได้ทำการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน กับกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนและอายุของนักเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนอายุของนักเรียน และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบปัญหาทางค่านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ
ของนักเรียนข้างกลปีที 3 ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนของเอกชนกับกลุ่มนักเรียน
ที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนข้างกลปีที 3
ที่เรียนในโรงเรียนของเอกชนกับที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล
จำแนกตามปัญหาทั้ง 4 หมวด

กลุ่มตัวอย่าง	ปัญหาค่านส่วนตัว		สังคม		การเรียน		ความสนใจ อาชีพ		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.51	1.35	1.50	1.26	1.75	1.27	1.95	1.39	1.60	1.30
ร	1.42	1.34	1.47	1.30	2.01	1.27	2.03	1.37	1.65	1.33
รวม	1.47	1.35	1.49	1.28	1.88	1.28	1.99	1.41	1.63	1.32

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า

* (1) นักเรียนข้างกลปีที 3 ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนมีปัญหาทางค่านความสนใจ
ในอาชีพมากที่สุด

2. นักเรียนข้างกลปีที 3 ที่เรียนในโรงเรียนข้างกลของรัฐบาล มีปัญหาทางค่าน
ส่วนตัวและค่านสังคมมากกว่านักเรียนข้างกลปีที 3 ที่เรียนในโรงเรียนข้างกลของเอกชน

* (3) ค่านการเรียนและความสนใจในอาชีพ นักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหา
มากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 5 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของนักเรียนข้างกลปีที 3 ที่เรียนใน
โรงเรียนเอกชนกับที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามปัญหาทั้ง 4 หมวด

กลุ่มตัวอย่าง	ด้านส่วนตัว	สังคม	การเรียน	ความสนใจในอาชีพ
	t	t	t	t
ล - ร	5.00 **	2.14 *	16.25 **	6.66 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 5 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนข้างกลของรัฐบาลมีปัญหาด้านส่วนตัว
มากกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 ส่วนด้านการเรียน
และความสนใจในอาชีพนักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีปัญหามากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ณ ระดับ .01 เช่นกัน แต่ในด้านสังคม นักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหา
มากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 เท่านั้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนและอายุ
ของนักเรียน

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยม
ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี		อายุ 20 ปี		อายุ 21-22 ปี		รวม	
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s
ด	1.49	1.33	1.57	1.37	1.51	1.44	1.53	1.37
ร	1.41	1.29	1.49	1.31	1.56	1.31	1.49	1.31
รวม	1.45	1.32	1.53	1.35	1.53	1.36	1.50	1.35

ตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี มีปัญหาค่านิยมส่วนตัวมากที่สุด ส่วนกลุ่มนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน พวกที่อายุ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านิยมส่วนตัวมากที่สุด
2. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลกลุ่มอายุ 18 - 19 ปี และ 20 ปี มีปัญหาค่านิยมส่วนตัวมากกว่านักเรียนในโรงเรียนของเอกชน ส่วนนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านิยมส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุในปัญหาทางค่านส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	18 - 19	20	21 - 22
$\bar{x}$	1.45	1.53	1.53
s	1.32	1.35	1.50

ตาราง 6.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี
2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 อายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านส่วนตัวในระดับเดียวกัน

ตาราง 6.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับอายุของนักเรียนในปัญหาทางค่านส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และประเภทโรงเรียน

อายุ - ปี	(18-19) กับ (20)	(18-19) กับ (21-22)	(20) กับ (21-22)
t	.57	.44	0

ตาราง 6.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี และนักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 และ 21 - 22 ปี มีปัญหาค่านส่วนตัวในระดับเดียวกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี	อายุ 20 ปี	อายุ 21-22 ปี
	t	t	t
ล - ร	8.99**	4.48**	7.13**

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายทั้งสองกลุ่มจำแนกตามอายุมีความแตกต่างกันทางค่านิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี		อายุ 20 ปี		อายุ 21-22 ปี		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ล	1.56	1.18	1.64	1.25	1.13	1.27	1.44	1.23
ร	1.50	1.21	1.61	1.31	1.69	1.20	1.60	1.23
รวม	1.53	1.13	1.62	1.22	1.41	1.21	1.52	1.19

ตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี มีปัญหาค่านิยมมากที่สุด ส่วนนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน อายุ 21-22 ปี มีปัญหาค่านิยมมากที่สุด
2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 18 - 19 ปี และ 20 ปี มีปัญหาค่านิยมมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน แต่นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3

ในโรงเรียนของเอกชนอายุ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางค่านิยมมากกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ 3 ที่เรียน
ในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 9 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม
จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี	อายุ 20 ปี	อายุ 21-22 ปี
	t	t	t
ล - ร	4.94 **	5.75 **	1.70

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายกลุ่มที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลอายุ 18-19 ปี
และ 20 ปี มีปัญหาทางค่านิยมมากกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ณ ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9.1 เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามอายุของ
นักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน
และประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	18 - 19	20	21 - 22
$\bar{X}$	1.53	1.62	1.41
S	1.13	1.22	1.21

ตาราง 9.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มที่ 3 กลุ่มอายุ 18-19 ปี มีปัญหาทางค่านิยมน้อยกว่านักเรียน
ชายกลุ่มที่ 3 กลุ่มอายุ 20 ปี แต่มีปัญหาทางค่านิยมมากกว่านักเรียนชายกลุ่มที่ 3 กลุ่มอายุ 21-22 ปี

2. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี มีปัญหาทางคานสัคคมากกว่านักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี

ตาราง 9.2 แสดงค่าทีไคจาก t-test ของปัญหาทางคานสัคค จำแนกตามอายุของนักเรียนโดยไมคำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรืออุปการของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	(18-19) กับ (20)	(18-19) กับ (21-22)	(20) กับ (21-22)
t	.64	1.09	1.23

ตาราง 9.2 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาทางคานสัคคน้อยกว่านักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 แต่มีปัญหาทางคานมากกว่านักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี โดยไมมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี มีปัญหาทางคานสัคคมากกว่านักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี โดยไมมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านการเรียน
ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่ม ตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี		อายุ 20 ปี		อายุ 21-22 ปี		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ล	1.83	1.20	2.00	1.34	1.95	1.31	1.92	1.27
ร	2.01	1.21	1.22	1.42	1.28	1.28	1.49	1.30
รวม	1.92	1.19	1.61	1.36	1.61	1.29	1.72	1.26

ตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด ส่วนนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน อายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด
2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน ส่วนนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน อายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 11 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านการเรียนของนักเรียน
ทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี	อายุ 20 ปี	อายุ 21-22 ปี
	t	t	t
ล - ร	8.77 *	6.10 **	4.82 *

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 11 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน

และนักเรียนชายกลปีที 3 ในโรงเรียนเอกชน อายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชายกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11.1 เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	18 - 19	20	21 - 22
$\bar{x}$	1.92	1.61	1.61
S	1.91	1.36	1.29

ตาราง 11.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี
2. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาด้านการเรียนระกัษเดียวกัน

ตาราง 11.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	(18-19) กับ (20)	(18-19) กับ (21-22)	(20) กับ (21-22)
t	1.82	1.72	0

ตาราง 11.2 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่า

นักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 และ 21 - 22 ปี โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 และ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางด้านการเรียน ในระดับเดียวกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านการสนใจ ในอาชีพของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18-19 ปี		อายุ 20 ปี		อายุ 21-22 ปี		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.91	1.40	2.04	1.56	1.97	1.32	1.97	1.42
ร	2.23	1.43	2.08	1.36	2.14	1.45	2.15	1.41
รวม	2.07	1.41	2.06	1.47	2.05	1.38	2.06	1.42

ตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล กลุ่มอายุ 20 ปี มีปัญหาด้านความสนใจ ในอาชีพมากที่สุด และนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน อายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด
2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนเอกชนทั้งสามกลุ่มอายุมีปัญหาด้านความสนใจ ในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล
3. นักเรียนช่วงกลปีที 3 อายุ 20 ปี มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพในระดับใกล้เคียงกันกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ตาราง 13 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพ
ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	อายุ 18 - 19 ปี	อายุ 20 ปี	อายุ 21 - 22 ปี
	t	t	t
ด - ร	** 4.94	** 3.00	1.50

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน อายุ 18 - 19 ปี และ 20 ปี มีปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 ส่วนนักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี มีความแตกต่างในปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13.1 เปรียบเทียบความแตกต่างในปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	18 - 19	20	21 - 22
$\bar{X}$	2.07	2.06	2.06
S	1.41	1.47	1.42

ตาราง 13.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านการสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี

2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพในระดับเดียวกัน

ตาราง 13.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test เกี่ยวกับปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอาชีพของบิดามารดา หรืออุปการะของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน

อายุ - ปี	(18-19) กับ (20)	(18-19) กับ (21-22)	(20) กับ (21-22)
t	.67	.71	0

ตาราง 13.2 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพในระดับเดียวกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียนและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านส่วนตัว
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.49	1.34	1.50	1.32	1.44	1.32	1.59	1.35	1.50	1.33
ร	1.39	1.33	1.46	1.32	1.46	1.30	1.65	1.31	1.49	1.31
รวม	1.44	1.32	1.48	1.31	1.45	1.32	1.62	1.33	1.49	1.30

ตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนของเอกชนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาด้านส่วนตัวมากที่สุด
2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและค้าขาย มีปัญหาทางด้านส่วนตัวมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน
3. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนของเอกชนกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวนและรับจ้าง มีปัญหาด้านส่วนตัวมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 15 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านส่วนตัว จำแนกตามอาชีพ
ของนิคมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ t	ค้าขาย t	ทำนา-ทำสวน t	รับจ้าง t
ด - ร	3.75**	4.21**	2.31*	2.48*

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนข้างกลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและค้าขาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01
2. กลุ่มนักเรียนข้างกลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพทำนา - ทำสวน และรับจ้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตาราง 15.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางค่านส่วนตัว จำแนกตามอาชีพ
ของนิคมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงอายุของ
นักเรียนและประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
$\bar{X}$	1.44	1.48	1.45	1.62
S	1.32	1.31	1.32	1.33

ตาราง 15.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาทางค่านส่วนตัวน้อยกว่านักเรียนข้างกลปีที่ 3 ที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน

และรับจ้าง

2. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางค่าน ส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับราชการและทำนา-ทำสวน และมีปัญหาน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับจ้าง

3. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางค่าน ส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับราชการ และมีปัญหาทางค่าน ส่วนตัวน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง

4. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางค่าน ส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย และทำนา-ทำสวน

ตาราง 15.2 ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านส่วนตัว จำแนกตามอาชีพ บิดามารดาหรืออุปการะของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
รับราชการ	-	.27	.05	1.00
ค้าขาย		-	.17	.78
ทำนา-ทำสวน			-	.81
รับจ้าง				-

ตาราง 15.2 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับราชการมีปัญหาด้านส่วนตัวน้อยกว่ากลุ่มที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กลุ่มนักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาด้านส่วนตัวมากกว่ากลุ่มที่มีความสามารถหรืออุปการะมีอาชีพรับราชการ และทำนา-ทำสวน และมีปัญหาด้าน

ทางค่าน้อยกว่ากลุ่มที่มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับจ้าง โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มนักเรียนที่มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากกว่ากลุ่มที่มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการ แต่มีปัญหาค่านน้อยกว่ากลุ่มที่มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาค่านส่วนตัวมากกว่ากลุ่มที่มีความการค้าหรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย และทำนา-ทำสวน โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านสังคม
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ประกอบการของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.44	1.27	1.72	1.21	1.54	1.19	1.55	1.23	1.56	1.22
ร	1.41	1.21	1.57	1.25	1.68	1.12	1.65	1.28	1.57	1.21
รวม	1.42	1.23	1.64	1.20	1.61	1.15	1.60	1.25	1.56	1.21

ตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ประกอบการมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาค่านสังคมมากที่สุด ส่วนนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนซึ่งบิดามารดาหรือผู้ประกอบการมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาค่านสังคมมากที่สุด

2. นักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการและค้าขาย มีปัญหาค่านสังคมมากกว่านักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน

ตาราง 17 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามอาชีพ
ของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
	t	t	t	t
ด - ร	** 3.81	** 4.87	** 6.12	1.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่ม ที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพ
รับราชการ ค้าขาย และทำนา-ทำสวน มีความแตกต่างในเรื่องปัญหาทางค่านิยม โดยมี
นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 ส่วนนักเรียนช่วงกลปีที 3 ทั้งสองกลุ่มซึ่งบิณฑาคารหรือ
ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีความแตกต่างในเรื่องปัญหาทางค่านิยมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางค่านิยม จำแนกตามอาชีพ
ของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของ
นักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
$\bar{X}$	1.42	1.64	1.61	1.60
S	1.23	1.20	1.15	1.25

ตาราง 17.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาค่านิยม
ต่ำกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน
และรับจ้าง

2. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางคานส์คมมากกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับราชการ ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง

3. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางคานส์คมมากกว่านักเรียนที่ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับราชการและรับจ้าง แต่มีปัญหาน้อยกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพค้าขาย

4. นักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางคานส์คมมากกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับราชการ แต่มีปัญหาน้อยกว่านักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพค้าขาย และทำนา-ทำสวน

ตาราง 17.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางคานส์คม จำแนกตามอาชีพของมีความรู้หรือประสบการณ์ของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
รับราชการ	-	1.57	1.18	1.06
ค้าขาย		-	1.13	.24
ทำนา-ทำสวน			-	.06
รับจ้าง				-

ตาราง 17.2 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับราชการ มีปัญหาทางคานส์คมน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้างโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. กลุ่มนักเรียนช่วงกลปี 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางคานส์คมมากกว่ากลุ่มที่มีความรู้หรือประสบการณ์มีอาชีพรับราชการ ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง

โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มนักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางคานสังคมากกว่ากลุ่มที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและรับจ้าง แต่มีปัญหาดทางคานน้อยกว่ากลุ่มที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. กลุ่มนักเรียนที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางคานสังคมากกว่ากลุ่มที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แต่มีปัญหาดทางคานน้อยกว่ากลุ่มที่มีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและทำนา-ทำสวน โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางคานการเรียน
จำแนกตามอาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.63	1.30	1.98	1.28	1.89	1.12	1.83	1.23	1.83	1.23
ร	1.96	1.26	1.99	1.18	2.34	1.11	2.07	1.19	2.09	1.18
รวม	1.79	1.25	1.98	1.26	2.11	1.11	1.95	1.21	1.95	1.20

ตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรฐบาลซึ่งมีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางคานการเรียนมากที่สุด ส่วนนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนเอกชนซึ่งมีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางคานการเรียนมากที่สุด

2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน ซึ่งมีความรคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางคานการเรียนมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรฐบาล

ตาราง 19 ค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตามอาชีพ
ของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
	t	t	t	t
ด - ร	5.59 **	5.75 **	6.68 **	5.73 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชนทั้งบิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพทั้ง 4 กลุ่ม มีความแตกต่างในเรื่องปัญหาการเรียนกับนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 19.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตามอาชีพของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
$\bar{X}$	1.79	1.98	2.11	1.95
S	1.25	1.26	1.11	1.21

ตาราง 19.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาด้านการเรียนน้อยกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง

2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านรับราชการ และรับจ้าง แตนอยกว่านักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทำนา-ทำสวน

3. นักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านรับราชการ ค้าขาย และรับจ้าง

4. นักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านรับจ้าง มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที่มีอาชีพ รับราชการ แต่มีปัญหานอยกว่านักเรียนช่วงกลปีที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านอาชีพค้าขาย และทำนา-ทำสวน

ตาราง 19.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางการเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงอายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
รับราชการ	-	1.36	2.00*	1.00
ค้าขาย		-	.81	.19
ทำนา-ทำสวน			-	.89
รับจ้าง				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตาราง 19.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านอาชีพรับราชการโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 นอกนั้นมีปัญหาทางการเรียนแตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

~~ตาราง 20~~ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพ
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง I	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง		รวม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด	1.83	1.40	1.93	1.28	2.12	1.46	2.03	1.40	1.97	1.38
ร	1.98	1.36	2.02	1.34	2.18	1.37	2.29	1.43	2.11	1.37
รวม	1.90	1.38	1.97	1.31	2.15	1.41	2.16	1.41	2.04	1.37

ตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-
ทำสวน มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพมากที่สุด ส่วนนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียน
ของเอกชน ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพมากที่สุด
2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชนซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพ
ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล

~~ตาราง 21~~ แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพ

จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
	t	t	t	t
ด - ร	2.46 *	1.31	2.43 *	.45

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน ซึ่งมีคา
มารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ และทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพ

แตกต่างไปจากนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาล โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 นอกนั้นมีความแตกต่างโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

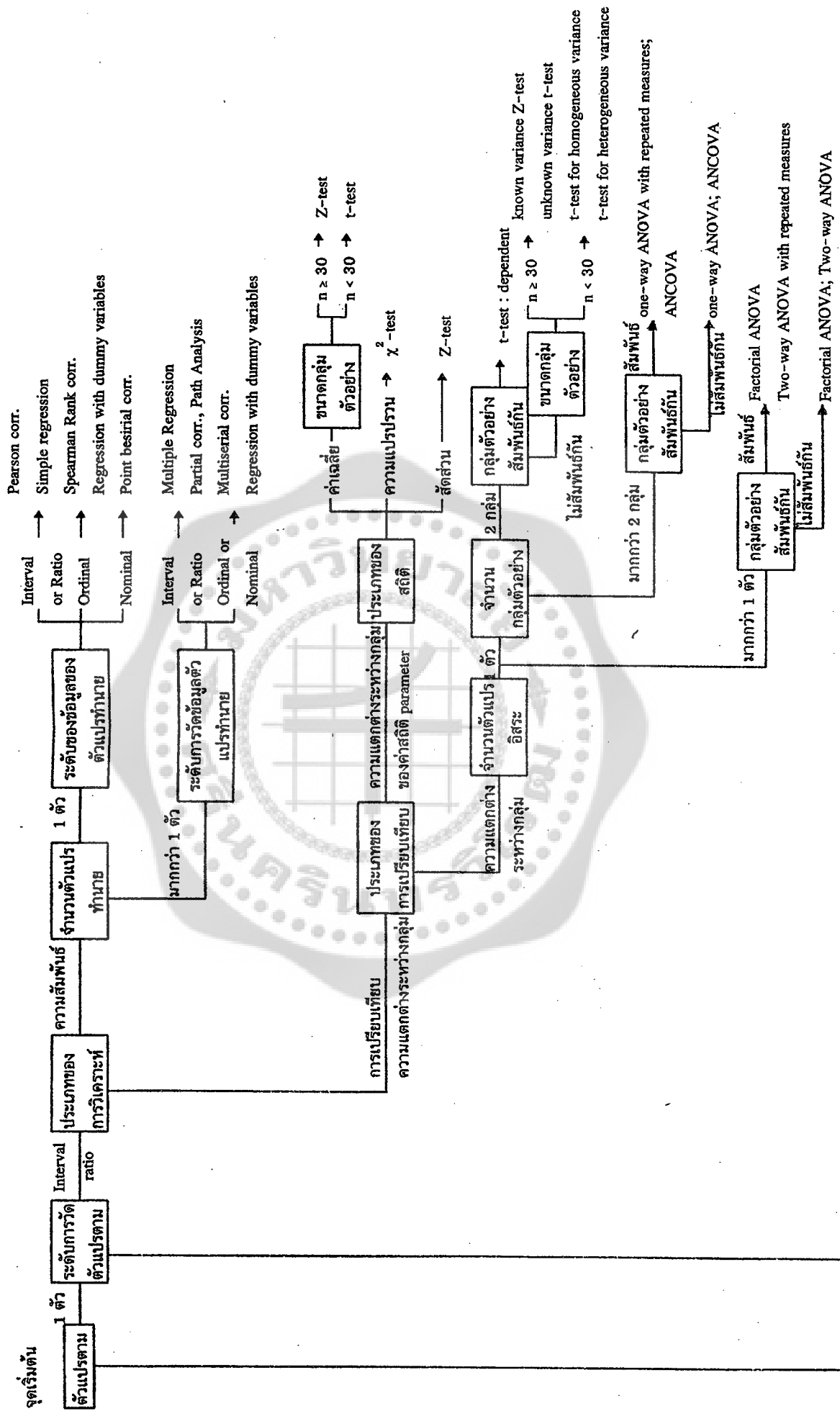
~~ตาราง~~ 21.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึง
ถึงอายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน

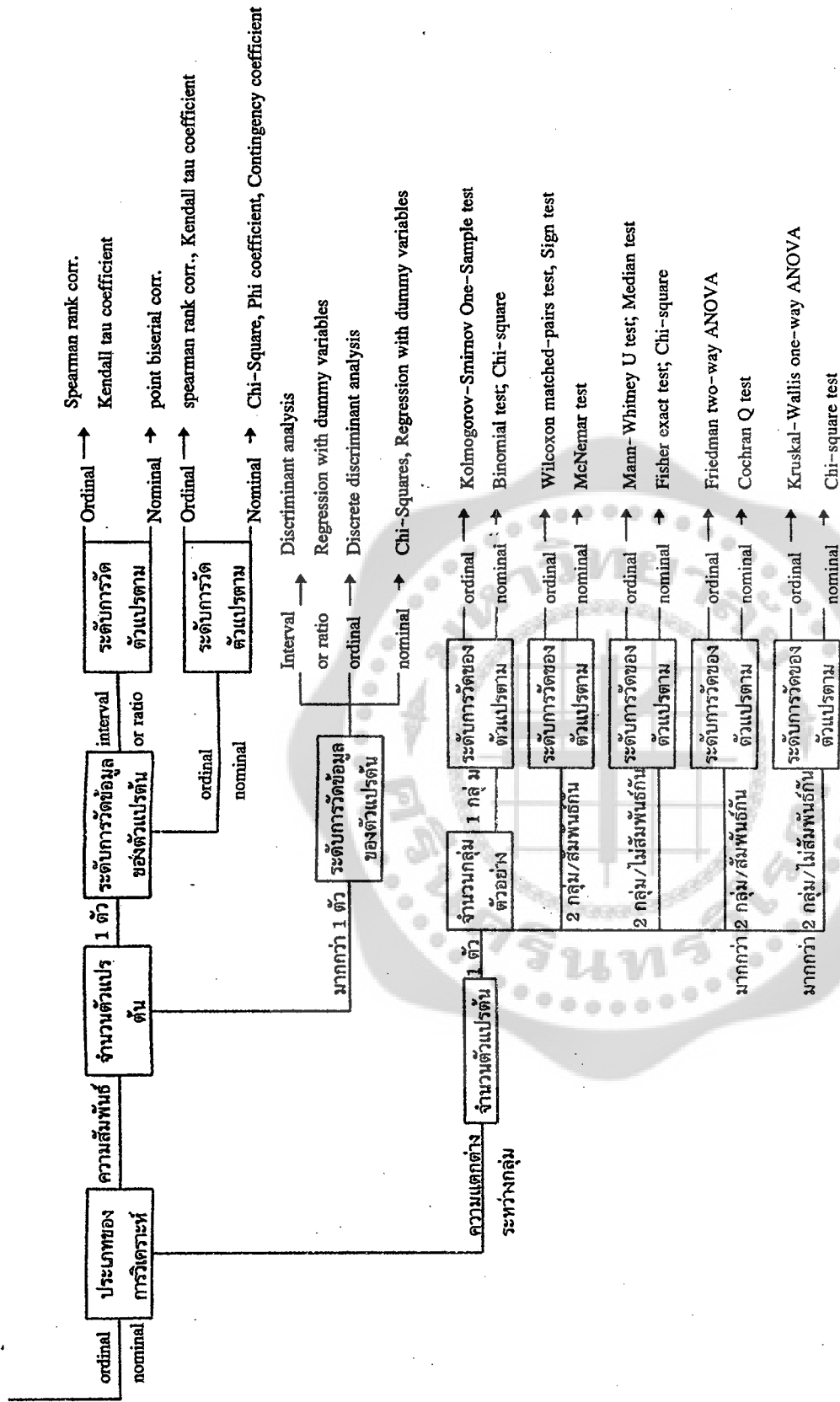
อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
$\bar{X}$	1.90	1.97	2.15	2.16
S	1.38	1.31	1.41	1.41

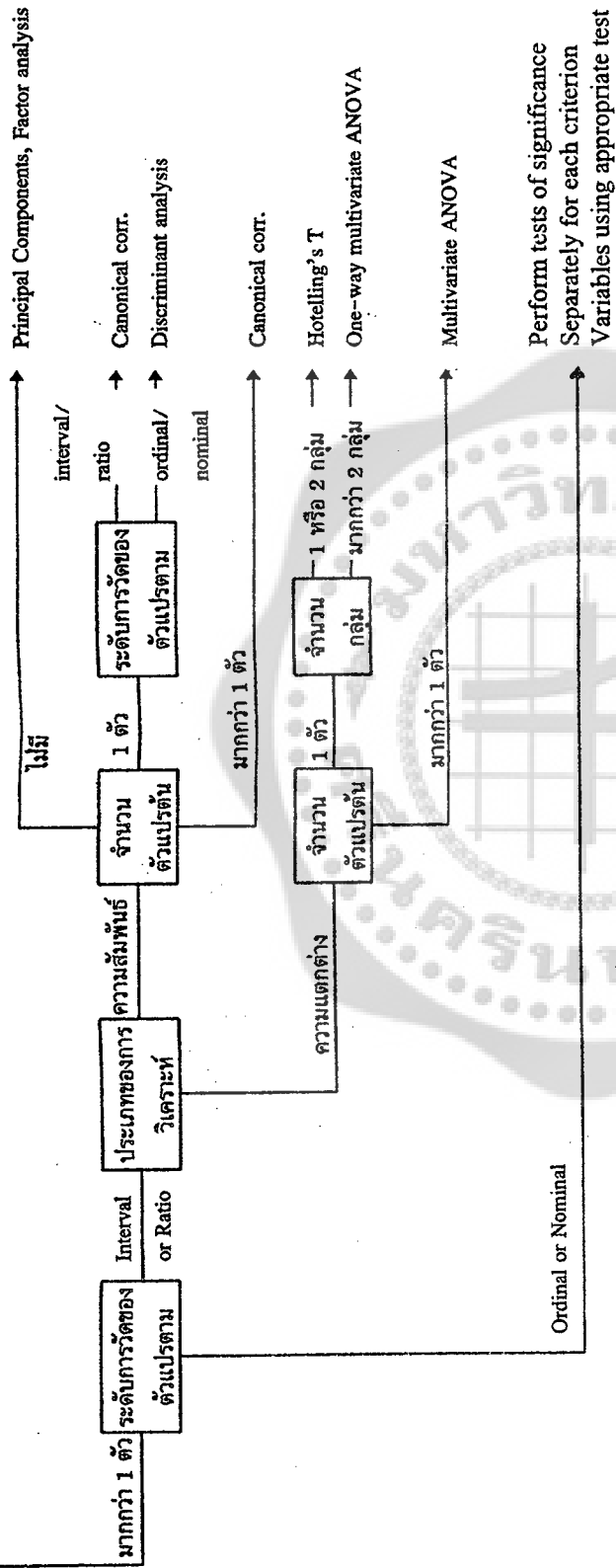
ตาราง 21.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพน้อยกว่านักเรียนช่วงกลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง และเป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางด้านนี้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนอีกสามกลุ่ม
2. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แต่่น้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน และรับจ้าง
3. นักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและรับราชการ แต่่น้อยกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง
4. นักเรียนช่วงกลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนอีกสามกลุ่ม

จุดเริ่มต้น

ที่มา : สุรพล จันทราบัติย์ และนางลัดดาณ์ วิรัชชัย. เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง “สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย”
วันที่ 5 - 8 สิงหาคม 2534 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตาราง 21.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพ
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยไม่คำนึง
ถึงอายุของนักเรียนและประเภทของโรงเรียน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
รับราชการ	-	.47	1.56	1.37
ค้าขาย		-	.95	1.06
ทำนา-ทำสวน			-	.05
รับจ้าง				-

ตาราง 21.2 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพน้อยกว่ากลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้างโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. กลุ่มนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพมากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ แต่่น้อยกว่ากลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน และรับจ้าง โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. กลุ่มนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพมากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย และรับราชการ แต่่น้อยกว่ากลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. กลุ่มนักเรียนช่วงกลางปีที่ 3 ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนอีกสามกลุ่ม โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาทั้ง 4 ด้าน โดยแยกตามประเภทของโรงเรียน อายุ
ของนักเรียนและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทั้งด้านส่วนตัว
ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามกลุ่มอายุ
และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
อายุ-ปี								
18-19	1.46	1.29	1.44	1.30	1.38	1.21	1.56	1.32
20	1.52	1.17	1.73	1.44	1.50	1.43	1.47	1.42
21-22	1.38	1.42	1.44	1.44	1.43	1.29	1.64	1.29

ตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 18-19 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากที่สุด
2. ในระหว่างกลุ่มของนักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากที่สุด
3. นักเรียนข้างกลปีที่ 3 อายุ 21-22 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาค่านส่วนตัวมากที่สุด
4. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม นักเรียนที่มีอายุ 20 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากที่สุด

ตาราง 22.1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านส่วนตัว
 ของนักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตามกลุ่ม
 อายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
อายุ-ปี	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.32	1.26	1.46	1.27	1.53	1.22	1.77	1.29
20	1.38	1.30	1.59	1.34	1.66	1.32	1.47	1.12
21-22	1.58	1.29	1.33	1.24	2.20	1.32	1.68	1.40

ตาราง 22.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนเอกชน อายุ 18-19 ปี และบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากที่สุด
2. นักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนเอกชน อายุ 20 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาค่านส่วนตัวมากที่สุด
3. นักเรียนชายกลปี 3 อายุ 21-22 ปี ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง มีปัญหาค่านส่วนตัวมากที่สุด

จากตาราง 22 และ 22.1 แสดงให้เห็นว่า

1. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนชายกลปี 3 อายุ 18-19 ปี จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง นักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนรัฐบาล บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนของเอกชน นอกนั้นนักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนรัฐบาล
2. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนชายกลปี 3 อายุ 20 ปี จำแนกตามอาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง นักเรียนชายกลปี 3 ในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งบิดามารดาอาชีพรับราชการและค้าขาย

มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนซึ่งบิคมารคามีอาชีพอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ส่วนนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่บิคมารคามีอาชีพทำนา-ทำสวน นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากกว่า และนักเรียนที่บิคมารคามีอาชีพรับจ้างในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีปัญหาค่านส่วนตัวในระดับเท่าเทียมกัน

3. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนช่างกลปีที่ 3 อายุ 21-22 ปี จำแนกตามอาชีพบิคมารคามีอาชีพทำนาหรือผู้ปกครอง นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล บิคมารคามีอาชีพทำนาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน นอกจากนั้นนักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาสูงกว่า

ตาราง 22.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางค่านส่วนตัว จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิคมารคามีอาชีพทำนาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนของเอกชนและในโรงเรียนรัฐบาล

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
อายุ-ปี	t	t	t	t
18-19	1.16	.15	1.37	1.75
20	1.16	1.15	1.46	0
21-22	1.66	.92	6.41**	.33

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 22.2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนอายุ 21-22 ปี บิคมารคามีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาแตกต่างจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีอายุและอาชีพของบิคมารคามีอาชีพทำนาหรือผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ อายุ-ปี	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.47	1.23	1.62	1.12	1.57	1.09	1.55	1.22
20	1.38	1.24	1.92	1.18	1.64	1.26	1.61	1.22
21-22	.78	1.03	1.60	1.33	1.00	.86	1.44	1.22

ตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลทั้งสามกลุ่มอายุ กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย เป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางค่านิยมมากที่สุด

ตาราง 23.1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ อายุ-ปี	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.48	1.18	1.58	1.23	1.63	1.08	1.63	1.22
20	1.48	1.20	1.59	1.25	1.89	1.16	1.57	1.27
21-22	1.63	1.15	1.27	1.20	2.42	1.15	1.82	1.38

ตาราง 23.1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนทั้งสามกลุ่มอายุ กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน เป็นกลุ่มที่มีปัญหาทางค่านิยมมากที่สุด

จากตาราง 23 และ 23.1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนข้างกลปีที 3 โรงเรียนนัฐบาล อายุ 18-19 ปี และบิคามารคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางค่านิยมมากกว่านักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน ที่อยู่ในกลุ่มอายุและอาชีพบิคามารคาหรือผู้ปกครองเดียวกัน นอกนั้นนักเรียนข้างกลโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านค่านิยมมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนนัฐบาล
2. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนอายุ 20 ปี นักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนนัฐบาลที่บิคามารคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง มีปัญหาด้านค่านิยมมากกว่านักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน ซึ่งมีอายุและอาชีพของบิคามารคาหรือผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ส่วนนักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชนซึ่งบิคามารคามีอาชีพรับราชการและทำนา-ทำสวน มีปัญหาด้านค่านิยมมากกว่านักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนนัฐบาล ซึ่งอายุและอาชีพของบิคามารคาหรือผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
3. ในระหว่างกลุ่มนักเรียนข้างกลปีที 3 อายุ 21-22 ปี จำแนกตามอาชีพของบิคามารคาหรือผู้ปกครอง นักเรียนข้างกลปีที 3 ในโรงเรียนนัฐบาล ซึ่งบิคามารคาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาด้านค่านิยมมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนซึ่งมีอายุและอาชีพของบิคามารคาหรือผู้ปกครองอยู่ในกลุ่มเดียวกัน นอกนั้นนักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านค่านิยมมากกว่า

ตาราง 23.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาคำนึงถึง จำแนกตามกลุ่มอายุ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนของเอกชน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
อายุ-ปี	t	t	t	t
18-19	.09	.36	.67	.73
20	.91	3.00**	2.27*	.36
21-22	8.50**	2.75**	15.67**	3.16**

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 23.2 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างทางค่านึงถึงของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม กลุ่มอายุ 20 ปี ซึ่งมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย และทำนา-ทำสวน มีความแตกต่างทางค่านึงถึงโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่มนักเรียนช่วงกลปี 3 ในโรงเรียนทั้งสองประเภท อายุ 21-22 ปี ซึ่งมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย และทำนา-ทำสวน และรับจ้าง มีความแตกต่างทางค่านึงถึงโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นแตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านการเรียนของนักเรียนชายกลุ่มที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
อายุ-ปี	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.76	1.23	1.85	1.22	1.95	1.12	1.75	1.16
20	1.68	1.36	2.22	1.29	1.97	1.22	2.20	1.30
21-22	1.82	1.45	1.99	1.37	1.55	.89	1.88	1.25

ตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายกลุ่มที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 18-19 ปี และบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางด้านการเรียนมากที่สุด
2. นักเรียนชายกลุ่มที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล อายุ 20 ปี และ 21-22 ปี ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีปัญหาทางด้านการเรียนมากที่สุด

ตาราง 24.1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางด้านการเรียน
ของนักเรียนข้างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตามกลุ่มอายุ
และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ อายุ-ปี	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.88	1.22	1.97	1.27	2.19	1.08	2.10	1.10
20	1.89	1.28	1.97	1.11	2.31	1.17	1.86	1.20
21-22	1.96	1.28	1.74	1.08	3.05	1.06	2.32	1.42

ตาราง 24.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนที่มี
ปัญหาทางด้านการเรียนมากที่สุด คือ กลุ่มที่บิดามารดาอาชีพทำนา-ทำสวน ทั้งสามระดับอายุ

จากตาราง 24 และ 24.1 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มอายุ 18-19 ปี นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนทุกกลุ่มอาชีพ
ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีปัญหาทางด้านการเรียนมากกว่านักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียน
รัฐบาล
2. กลุ่มอายุ 20 ปี นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีบิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและรับจ้าง มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียน
ของเอกชน และนักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชน ซึ่งมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ
และทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางด้านการเรียนมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล
3. กลุ่มอายุ 21-22 ปี นักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งมีบิดามารดาอาชีพค้าขาย
มีปัญหาทางด้านการเรียนมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชน นอกนั้นนักเรียนข้างกล
ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางด้านการเรียนมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 24.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาทางด้านการเรียน จำแนกตาม
กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบ
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาลกับในโรงเรียนของเอกชน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
อายุ-ปี	t	t	t	t
18-19	1.09	1.09	1.40	3.50**
20	1.75	2.27**	3.09**	3.09**
21-22	1.08	2.27**	16.67**	3.67**

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 24.2 แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มอายุ 18-19 ปี นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างในปัญหาทางด้านการเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง

กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21-22 ปี นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างในปัญหาทางด้านการเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง นอกนั้นมีความแตกต่างในปัญหาทางด้านการเรียนโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามกลุ่ม
อายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ อายุ-ปี	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.71	1.38	1.80	1.33	2.46	1.45	2.05	1.38
20	1.94	1.55	2.30	1.61	1.95	1.52	2.11	1.45
21-22	2.07	1.38	1.71	1.36	1.82	1.11	2.04	1.30

ตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลที่มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพมากที่สุด คือ กลุ่มอายุ 18-19 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน กับ กลุ่มอายุ 20 ปี และ 21-22 ปี ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง

ตาราง 25.1 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางค่านิยมสนใจ
ในอาชีพของนักเรียนช่างกลที่เรียนในโรงเรียนของเอกชน จำแนกตาม
กลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

อาชีพ อายุ-ปี	รับราชการ		ค้าขาย		ทำนา-ทำสวน		รับจ้าง	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
18-19	1.96	1.37	1.83	1.33	2.00	1.35	2.23	1.41
20	1.91	1.29	2.05	1.31	2.38	1.36	2.23	1.51
21-22	1.98	1.46	2.02	1.27	2.56	1.54	2.53	1.68

ตาราง 25.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักเรียนช่างกลในโรงเรียนเอกชนที่มีปัญหาทางค่านิยมสนใจในอาชีพมากที่สุด คือ กลุ่มอายุ 18-19 ปี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง

กับกลุ่มอายุ 20 และ 21-22 ปี ที่มีความคาดหวังผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน

จากตาราง 25 และ 25.1 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มอายุ 18-19 ปี นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน มีปัญหาทางด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนของเอกชน นอกนั้นนักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล
2. กลุ่มอายุ 20 ปี นักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนรัฐบาลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพรับราชการและค้าขาย มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนเอกชนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน และรับจ้าง มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนรัฐบาล
3. กลุ่มอายุ 21-22 ปี นักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนรัฐบาลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีอาชีพรับราชการ มีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนของเอกชน นอกนั้นนักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่วงกลปีในโรงเรียนรัฐบาล

ตาราง 25.2 แสดงค่าที่ได้จาก t-test ของปัญหาคำนวณความสนใจในอาชีพของนักเรียนข้างกล จำแนกตามกลุ่มอายุและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนรัฐบาลและในโรงเรียนของเอกชน

อาชีพ	รับราชการ	ค้าขาย	ทำนา-ทำสวน	รับจ้าง
อายุ-ปี	t	t	t	t
18-19	1.92	.25	3.54**	1.38
20	.23	1.92	3.30**	.86
21-22	.62	2.58*	6.17**	3.50**

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

ตาราง 25.2 แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มอายุ 18-19 ปี และ 20 ปี นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างในปัญหาทางคำนวณความสนใจในอาชีพโดยมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน

กลุ่มอายุ 21-22 ปี นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทมีความแตกต่างในปัญหาทางคำนวณความสนใจในอาชีพโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 เฉพาะกลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง

กลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว มีความแตกต่างในปัญหาทางคำนวณความสนใจในอาชีพโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ปัญหา

การอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทางด้านการเกษตร โดยเฉพาอย่างยิ่งทางด้านการเกษตร การอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนให้แก่ประเทศ การอาชีวศึกษาจะสามารถผลิตกำลังคนเพื่อสนองความต้องการของประเทศได้ก็เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ที่สำคัญประการหนึ่งคือ ตัวนักเรียน เพราะนักเรียนช่างกลเป็นทั้งแรงงานและกลจักรในการพัฒนาประเทศ แต่การที่นักเรียนซึ่งสำเร็จการอาชีวศึกษาออกมาทำหน้าที่เป็นพลเมืองของประเทศได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขาได้รับจากโรงเรียนและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเผชิญกับปัญหาทางด้านการงาน อาทิ ปัญหาการปรับตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ ดังนั้นการที่จะช่วยให้นักเรียนอาชีวศึกษาที่สำเร็จการศึกษาได้เป็นกำลังคนที่ดีของประเทศ จำเป็นต้องศึกษาให้ทราบถึงปัญหาของเขา เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนเหล่านั้นต่อไป ฉะนั้น การศึกษาปัญหาทางด้านการงาน ของนักเรียนช่างกลจึงมีส่วนช่วยให้เป็นแนวทางในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขสิ่งบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นในโรงเรียนซึ่งมีผลสะท้อนไปถึงการจัดการอาชีวศึกษาและการผลิตกำลังคนของประเทศ การศึกษาเรื่องนี้จึงนับว่าสำคัญยิ่ง

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาทางด้านการงานส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งของเอกชนและรัฐบาล และเปรียบเทียบปัญหาแต่ละประเภทระหว่างนักเรียนช่างกลปีที่ 3 โดยยึดอายุของนักเรียนและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นหลักทำให้เกิดผลเช่นใด

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล มีปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชน
2. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลที่มีอายุ 18 ปี 20 ปี และ 21 - 22 ปี มีปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนที่มีอายุอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
3. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ที่เรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้าง มีปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างไปจากนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนกนกอาชีวศึกษา ช่างกล ชส.ทบ. โรงเรียนช่างกลปทุมวัน และช่างกลพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2514 นักเรียนชายจำนวนทั้งสิ้น 480 คน

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของสมศักดิ์ ประจักษ์ และสนใจ ทิณพงษ์ เป็นแบบมาตราการประมาณค่า จำนวน 178 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ทั้งในโรงเรียนช่างกลของเอกชนและของรัฐบาลมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด
2. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนช่างกลของรัฐบาล มีปัญหาทางด้านส่วนตัวและด้านสังคมมากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน
3. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านการเรียน และความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล
4. การเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ โดยถืออายุเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่า
 - 4.1 อายุ 18 - 19 ปี

นักเรียนช่างกลโรงเรียนรัฐบาล มีปัญหาด้านส่วนตัว สังคม มากกว่านักเรียนช่างกลโรงเรียนของเอกชน

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลโรงเรียนรัฐบาล
 - 4.2 อายุ 20 ปี

นักเรียนช่างกลโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาด้านส่วนตัว สังคม และการเรียน มากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล
 - 4.3 อายุ 21 - 22 ปี

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านส่วนตัว สังคม และความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

5. การเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ โดยที่อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นเกณฑ์ปรากฏว่า

5.1 กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาด้านส่วนตัวและสังคมมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

5.2 กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาด้านส่วนตัวและสังคมมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน

นักเรียนในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

5.3 กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทั้ง 4 ด้าน มากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

5.4 กลุ่มที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง

นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทั้ง 4 ด้าน มากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล

6. ลำดับความมากน้อยของปัญหาทั้ง 4 ด้าน ที่นักเรียนช่างกลเผชิญดังต่อไปนี้

6.1 นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และทางสังคม ตามลำดับ

นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ตามลำดับ

6.2 นักเรียนอายุ 18 - 19 ปี

นักเรียนโรงเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาด้านความสนใจในอาชีพมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ตามลำดับ

นักเรียนชายกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด
รองลงมาเป็นปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพ สังคม และส่วนตัวตามลำดับ

กลุ่มนักเรียนที่มีความร่ำรวยหรือมีฐานะดีมีอาชีพรับจ้าง

นักเรียนชายกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพ
มากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวตามลำดับ

นักเรียนชายกลในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาทางด้านการสนใจในอาชีพ
มากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาทางการเรียน ส่วนตัว และสังคมตามลำดับ

อภิปรายผล

1. จากผลของการวิจัยปรากฏว่า

1.1 ปัญหาทางการเรียนและความสนใจในอาชีพปรากฏผลออกมาไม่สอดคล้อง
กับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ คือ นักเรียนชายกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางการ
เรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนชายกลในโรงเรียนรัฐบาล

1.2 ปัญหาทางด้านการส่วนตัวและสังคมที่ปรากฏผลออกมาจากการวิจัยไม่เป็นไป
ตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ คือ จากสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ นักเรียนชายกลปีที่ 3 ในโรงเรียน
อาชีวศึกษาทั้งสองประเภท มีปัญหาในอัตราใกล้เคียงกัน แต่จากผลการวิจัยที่ได้รับปรากฏว่า
นักเรียนชายกลปีที่ 3 มีปัญหาแตกต่างกัน

1.3 นักเรียนชายกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี มีปัญหา
ทางด้านการสังคมมากกว่านักเรียนชายกลในโรงเรียนของเอกชน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
ส่วนปัญหาทางด้านการส่วนตัว การเรียนและความสนใจในอาชีพของนักเรียนกลุ่มอายุ 18 - 19 ปี
ไม่เป็นไปตามสมมติฐานเช่นกัน

1.4 ในเรื่องปัญหาทางด้านการส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพ
ของนักเรียนกลุ่มอายุ 20 ปี และ 21 - 22 ปี ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักเรียนชายกล
ในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีความแตกต่างกันในปัญหาทั้ง 4 ด้าน

✓ 1.5 ปัญหาทางค่านส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกล ที่มีความรู้หรือผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน เพราะในการวิจัย ปรากฏว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาทางค่านส่วนตัวมากกว่านักเรียนช่างกลใน โรงเรียนเอกชน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ว่า นักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหา ไม่แตกต่างไปจากนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนปัญหาทางค่านส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทปรากฏว่า ระดับของปัญหาแตกต่างกันในผล ของการวิจัย แต่สมมติฐานตั้งไว้ว่าอยู่ในระดับเดียวกัน

✓ 1.6 ปัญหาทางค่านส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกล ที่มีความรู้หรือผู้ประกอบการมีอาชีพค้าขาย ทำนา-ทำสวน และรับจ้างนั้น ผลการวิจัยไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน เพราะในสมมติฐานตั้งไว้ว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีปัญหาทางค่านส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีปัญหา แตกต่างกันทั้งทางค่านส่วนตัว การเรียน และความสนใจในอาชีพ

✗ 2. การที่นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ทั้งในโรงเรียนช่างกลของเอกชนและรัฐบาล มีปัญหา ทางความสนใจในอาชีพมากที่สุด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนไม่มี บริการแนะแนวและแหล่งสนเทศเกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือนักเรียนได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับแนวทางการประกอบอาชีพ หรือความรู้ เกี่ยวกับสถานที่ที่จะต้องไปประกอบอาชีพไม่เพียงพอ อีกประการหนึ่งนักเรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นระยะที่กำลังค้นหาแนวทางต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่ตนถนัด จึงทำให้เกิดปัญหาในค่านนี้อย่างมาก

๕. นักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนช่างกลของรัฐบาลมีปัญหาทางค่านส่วนตัวและ สังคมมากกว่านักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนของเอกชน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะมี สาเหตุมาจากครอบครัวยากจน นักเรียนอยู่ในสภาพที่ต้องช่วยเหลือผู้ประกอบการในเรื่องการครองชีพ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด แล้วเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในจังหวัดนครหลวง- กรุงเทพมหานคร นักเรียนอาจจะประสบกับปัญหาในเรื่องที่พักอาศัย การเงิน ตลอดจนการปรับตัว เข้ากับเพื่อน นอกจากนี้อาจจะเนื่องมาจากขาดบริการแนะแนวในโรงเรียน ส่วนนักเรียนช่างกล ในโรงเรียนเอกชน มีปัญหาทางค่านนี้น้อยกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล อาจจะเนื่อง มาจากนักเรียนส่วนมาก มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี หรือมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนครหลวงกรุงเทพ-

ชนบุรี ดังนั้น ปัญหาที่เจ็มน้อยกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล

4. นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชน มีปัญหาทางการเรียน และความสนใจในอาชีพ มากกว่านักเรียนข้างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากโรงเรียน ครู อาจารย์ ตลอดจนอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติและเครื่องจักรกลที่ใช้ประกอบการเรียน เพราะโรงเรียนเอกชนส่วนมากตั้งขึ้นเพื่อการค้า ดังนั้นจึงหวังผลกำไรจากค่าเล่าเรียนมากกว่าการลงทุนซื้อเครื่องจักรกลทันสมัยมาสอนนักเรียน อีกประการหนึ่งโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนมักจะขาดแคลนอุปกรณ์หรือเครื่องจักรกลในการเรียนและการฝึกปฏิบัติ เพราะทางโรงเรียนต้องชดเชยเงินทุนของโรงเรียนเอง ซึ่งต่างกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล ที่ได้รับความช่วยเหลือจากกรมอาชีวศึกษาหรือจากโครงการเงินกู้ ดังนั้นการขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนอาจจะเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนเกิดบ่นค้อยและเป็นปัญหาอย่างหนึ่งในการเรียน ทางโรงเรียนอาจจะไม่สนใจเรื่องบริการแนะแนว ตลอดจนเรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่ประสบปัญหา ส่วนคณาครู อาจารย์ ที่สอนในโรงเรียนข้างกลของเอกชนนั้น อาจจะมีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่าครู อาจารย์ ในโรงเรียนรัฐบาล ทำให้ขาดความชำนาญในการสอนหรือการเข้าใจต่อความรู้สึกของนักเรียน นอกจากนี้ครู อาจารย์ ที่สอนในโรงเรียนข้างกลของเอกชนมีสภาพเป็นลูกจ้าง ดังนั้นครูในโรงเรียนข้างกลของเอกชนจึงมีการหมุนเวียนหรือเปลี่ยนสถานที่สอนบ่อยเสมอ ทำให้การเรียนการสอนไม่ติดต่อกันซึ่งมีผลเสียต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก ส่วนนักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาลประสบปัญหาด้านนี้น้อยกว่า อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากทางโรงเรียนหรือบริการแนะแนวในการแก้ปัญหาทางการเรียน และการที่จะออกไปประกอบอาชีพ และอาจจะเป็นเพราะว่าทางโรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยกว่าและมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติ ตลอดจนมีครู อาจารย์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนที่ดีกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชน

5. การที่เด็กนักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล กลุ่มอายุ 18 - 19 ปี และ 20 ปี มีปัญหาทางกายส่วนตัว และสังคมมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชน อาจจะเนื่องมาจากการแบ่งกลุ่มเป็นหมู่เป็นพวกตามธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น ทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อายุมากกว่า ตลอดจนครู อาจารย์ ได้ อีกประการหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจ

ทางบ้านมีปัญหามากทำให้เขาต้องทำตนเป็นคนเก็บตัว ทำให้เขาไม่สามารถไปรวมสมาคมกับเพื่อนที่ทางบ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าได้ ส่วนนักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาด้านนี้น้อย อาจจะเป็นเพราะได้เปรียบนักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลในด้านสภาพแวดล้อม เช่น สภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน การแบ่งระดับเป็นรุ่นพี่กับรุ่นน้องมีน้อย มีความเป็นกันเองระหว่างครูกับศิษย์ ทำให้ไม่เกิดความกระดากอายเมื่อเขาสังคมกับบุคคลอื่น เป็นต้น

ส่วนนักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน กลุ่มอายุ 21 - 22 ปี กลับมีปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม และความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนมีอายุเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงเริ่มมีความสนใจในการประกอบอาชีพ แต่อาจจะไม่ได้รับความพึงพอใจจากการเรียนการสอนที่ทางโรงเรียนได้จัดบริการให้แก่เขา เช่น ไม่มีบริการเกี่ยวกับแนะแนวทางประกอบอาชีพ ไม่มีการฝึกในโรงงานจริง ๆ ไม่สามารถทำตัวให้เข้ากับกลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าได้ เพราะเขาอาจจะจริงใจในชีวิตกว่าเด็กกลุ่มอายุอื่น ๆ ซึ่งฝึกกับโรงเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งจัดบริการที่ส่วนรวบให้แก่นักเรียนเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ เช่น การให้เกียรติแก่เด็กรุ่นพี่ การฝึกปฏิบัติงานตามโรงงานต่าง ๆ ทำให้พวกเขาสามารถปฏิบัติให้เข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้

๕.๕.๑ กลุ่มนักเรียนช่างกลในโรงเรียนรัฐบาลที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีปัญหาทางด้านส่วนตัวและด้านสังคมมากกว่านักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชน อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากผู้ปกครองไม่ให้อิสระแก่บุตรของตนซึ่งเป็นการขัดแย้งต่อนักเรียนวัยนี้ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเป็นวัยที่ต้องการอิสรภาพ เป็นสาเหตุให้เด็กแสดงพฤติกรรมออกมาในทางนิเสธจนไม่สามารถทำตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ หรือบิดามารดาที่มีความหวังในตัวบุตรเกินไปจนพฤติกรรมที่แสดงออกกลายเป็นการบีบบังคับเด็กหรือทำให้เด็กเข้ากับเพื่อน ๆ ไม่ได้ เช่น บังคับให้บุตรของตนเป็นคนเรียนเก่งโดยการให้เก็บตัวหนังสือที่อ่าน เป็นต้น ส่วนนักเรียนช่างกลในโรงเรียนของเอกชนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีปัญหาทางด้านส่วนตัวและสังคมน้อยกว่า อาจจะเป็นเพราะบิดามารดาไม่มุ่งหวังในตัวบุตรเกินไป หรือยอมรับว่าบุตรของตนเข้าเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนจะดีเหมือนเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลไม่ได้ และอีกประการหนึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มนี้อาจจะมีฐานะทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ลดปัญหาทางด้านสังคมของนักเรียน

5.2 กลุ่มนักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาลที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมีปัญหาทางด้านการส่วนตัวและสังคมมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชน และนักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางการเรียน และความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจจะเนื่องมาจากอาชีพของบิดามารดาและสภาพเศรษฐกิจทางบ้าน เพราะโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว บิดามารดาให้บุตร เข้าเรียนในโรงเรียนข้างกลของรัฐบาลก็เพื่อไม่ต้องรับภาระทางการเงินจนเกินไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฐานะการเงินของครอบครัวไม่ค่อยมั่นคงและนักเรียนจะต้องช่วยบิดาหรือมารดาในการประกอบอาชีพจนอาจจะทำให้เป็นคนทำงาน เข้าสังคมกับเพื่อนได้ยาก และเกิดความน้อยใจในตนเอง ส่วนนักเรียนในโรงเรียนของเอกชนมีปัญหาทางด้านการเรียนน้อยกว่า เพราะฐานะทางการเงินช่วยเสริม แต่กลุ่มนักเรียนพวกนี้กลับมีปัญหาทางการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล อาจจะเป็นเพราะทางโรงเรียนให้ความสำคัญประกอบที่ช่วยส่งเสริมการเรียน เช่น อุปกรณ์การฝึกปฏิบัติงาน บริการพิเศษเกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

5.3 การที่นักเรียนข้างกลในโรงเรียนของเอกชนกลุ่มที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนา-ทำสวน และรับจ้าง มีปัญหาทั้ง 4 ด้าน มากกว่านักเรียนข้างกลในโรงเรียนรัฐบาล อาจจะเป็นเพราะว่าประการแรกนักเรียนเกิดความน้อยใจในเรื่องอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และในเรื่องโรงเรียนที่ตนเรียนอยู่ จนทำให้เป็นคนเก็บตัว ไม่ยอมสมาคมกับเพื่อน หรืออาจจะเป็นคนชอบแสดงบ่ม เค้น เพื่อปกปิดความรู้สึกน้อยใจของตนจนเพื่อน ๆ ไม่ชอบและเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ประการที่สอง อาจจะเป็นเนื่องจากสภาพของครอบครัว เช่น นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่อยู่ในสภาพบ้านแตก ซึ่งมีเพียงบิดาหรือมารดาหรือญาติส่งให้เรียน ทำให้เป็นคนมีน้อย กลายเป็นคนที่มีปัญหาทางด้านสังคม ประการที่ 3 นักเรียนทั้งสองกลุ่มอาจจะเป็นพวกที่มีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินชีวิตของครอบครัว เช่น ต้องทำงานพิเศษตอนกลางคืน ช่วยงานบ้านจนไม่มีเวลาคุยาร่า ประกอบกับไม่ได้รับบริการแนะแนวและให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลจากทางโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่ออาจารย์ใหญ่ ครูแนะแนว และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนข้างกลทั้งในโรงเรียนของเอกชนและรัฐบาลดังนี้

1. จะเป็นการเหมาะสมยิ่งถ้าได้จัดบริการแนะแนว เพื่อช่วยเหลือนักเรียน และลดปัญหาทางค่านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพโดยการ

1.1 จัดบริการแนะแนวเป็นหมู่ ในเรื่องปรับตัวให้เข้ากับสังคม การเรียน และแนวทางในการออกไปประกอบอาชีพตามแขนงวิชาที่เรียนมา

ในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ควรให้ชั่วโมงอภิปรายและอบรมเกี่ยวกับการทำตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะในทุกสถานที่และกับบุคคลที่นักเรียนติดต่อด้วย

ในด้านการเรียน ควรแนะนำให้นักเรียนทราบถึงหลักในการเรียนที่ดีและบอกแหล่งที่นักเรียนสามารถไปติดต่อสอบถามได้เมื่อเกิดมีปัญหาวินิจฉัยวิชาใดวิชาหนึ่ง

ในด้านการแนะแนวทางประกอบอาชีพ ควรมีแหล่งบริการสนเทศเกี่ยวกับอาชีพที่นักเรียนต้องออกไปประกอบจริง ๆ และควรเชิญบุคลากรในอาชีพที่นักเรียนสนใจ และเกี่ยวข้องมาบรรยายเกี่ยวกับหลักในการทำงานตลอดจนขั้นตอนทางในการเข้าทำงานในแหล่งอาชีพต่าง ๆ

1.2 จัดบริการแนะแนวเป็นรายบุคคลในเรื่องปัญหาส่วนตัว

2. การจัดหาอุปกรณ์การเรียน การฝึกปฏิบัติและครูอาจารย์ให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในโรงเรียนของตน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. นักเรียนข้างกลปีที่ 3 ควรมีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติงานจริง ๆ ก่อนที่พวกเขาจะสำเร็จการศึกษา เช่น ออกฝึกงาน ณ บริษัทใดบริษัทหนึ่ง

4. การจัดบริการในเรื่องที่พัก บริการหางานพิเศษตอนกลางคืน ตลอดจนจัดเงินทุน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาทางการเงิน นับว่าเป็นบริการที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

5. ครู อาจารย์ ที่สอนในโรงเรียนข้างกล ควรมีความเข้าใจในตัวเด็กและธรรมชาติของเด็กวัยรุ่น

6. ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเองควรมีการติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้สามารถเข้าใจและช่วยแก้ปัญหาให้แก่นักเรียนผู้ประสบปัญหาได้อย่างมีผลดี

ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีระยะสั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเพียง 4 โรงเรียนเท่านั้น และปัญหาของนักเรียนก็เลือกศึกษาเพียง 4 ประเภท ควรจะศึกษาในปัญหาอื่น ๆ ให้กว้างขวางกว่านี้
2. ควรจะศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนอาชีวะในโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากประเภทช่างกล
3. ควรจะศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนอาชีวะในโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทพาณิชยกรรม โดยเปรียบเทียบปัญหาระหว่างกลุ่มนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย.

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ โครงการเงินพัฒนาการศึกษา กรมอาชีวศึกษา ข่าวสาร การศึกษาและอาชีพ
ฉบับที่ 1 2509 หน้า 1.

กรมการฝึกหัดครู, กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย
ในด้านประชากร สาธารณสุข โภชนาการ อาหารและการเกษตร การศึกษาสงเคราะห์
และกำลังคน และรายงานการสำรวจและวิจัยโครงการสนับสนุนความต้องการของเด็ก
และเยาวชน ประเทศไทย 2507 หน้า 301.

คมคาย สุวรรณกร การสำรวจลักษณะการใช้จ่ายเงินและบิดาตามการเงินของเด็กวัยรุ่น
ชาย-หญิง วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509.

จงกล ศะสุริ บทบาทของครูที่จะช่วยเด็กวัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500.

ธนู แสงศักดิ์ คร. บทบาทของโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนอาชีวศึกษา
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 1 มกราคม 2510 หน้า 105.

นิยม ศรีโสภา และเพื่อน ปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษา รายงานประกอบการศึกษา
เนื่องในการอบรมเตรียมผู้บริหาร กรมวิสามัญศึกษา ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน -
25 สิงหาคม 2510.

ลาวัณย์ ส่งสกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500.

ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ
ของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512.

✓ วดี เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509.

สมบุญ สัพพัญญู วิวัฒนาการอาชีพไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2497.

✓ อปสร กลิ่นแพทยกิจ การสำรวจปัญหาค่านิยมของนักเรียนชายชั้นมัธยมในจังหวัดพระนคร
วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504.

Anne Roe, The Psychology of Occupations, John Wiley And Sons, Inc.,
New York Chapman And Hall, Limited, London. pp. 254-255.

Arbuckle, S. Dugald, Guidance and Counseling in the Classroom,
Boston, Allyn and Bacon, Inc., 1957, 397 pp.

Brubacher, S. Hohn, Modern Philosophy of Education McGraw-Hill Book
Company, Inc., New York, 1950, 349 pp.

Craw, Lester D., Introduction to Education, Fundamental Principles
and Modern Practices, American Book Company, New York, 1954,
564 pp.

Devos, George and Keiichi Mizushima, "The School and Delinquency:
Perspective from Japan," Teacher College Record, LXIII,
8 May, 1962 The Emergence of Youth Societies: A Cross Cultural
Approach, by David Gottlieb, Jon Reeves and Warren D. Tenhouten,
Collier MacMillan Limited, London pp. 115-116.

Farah Hanna El-Gawhay Th.D., The Florida State University, 1968
"A study of the Personal Problems of United Arab Republic High
School Adolescents with Implications for the Gradual Establishment
of a Guidance Program," Dissertation Abstracts International,
September 1969 Vol. 30 No. 3.

✓ Froehlich, Clifford P. and Hoyt, Kenneth B., Guidance Testing and Other
Student Appraisal Procedures for Teachers and Counselors,
Science Research Associates, Inc., Chicago, 1959, 438 pp.

Fred McKinney and Houton, Counseling for Personal Adjustment in
Schools and Colleges, Mifflin Company, Boston, 1958.

✓ Herber Sanderson, Basic Concepts in Vocational Guidance, McGraw-Hill
Book Company, Inc., New York Toronto London 1954 pp. 290.

- Harold M. Byram and Raph C. Wenrich, Vocational Education and Practical Arts in Community School, The Macmillian Company New York pp. 188.
- Laton S. Hawkins, Charles A. Prosser and John C. Wright, Development of Vocational Education, Copyright, 1951, By American Technical Society. Chicago U.S.A. pp. 21.
- Laosunthara, Sudchai, A Survey of Pupil Needs and Problems in a Boy and Girl Secondary School in Bangkok, Thailand, Master's Thesis, The Ohio State University, 1951, 67 pp. Types.
- Little Wilson and Chapman, A.L., Developmental Guidance in Secondary school, McGraw-Hill Book Company Inc., New York, 1953, 324 pp.
- Lester D. Crow and Alice Crow, Reading in General Psychology, Barnes and Noble, Inc., New York, pp. 415.
- Mathewson, Robert Henry, Guidance Policy and Practice, Harper and Brother, New York, 1955, 424 pp.
- McDaniel, Henry B., Guidance in Modern School, Dryden Press, New York, 1957, 526 pp.
- Phenix Phillip H., Philosophy of Education, Henry Holt and Company, New York, 1958, 623 pp.
- Traxler, Arther E., Techniques of Guidance; Test, Records and Counseling in a Guidance Program, New York, Publishers, 1954, 394 pp.

แบบสอบถาม
สำหรับนักเรียนช่วงกลางชั้นปีที่ 3
ปีการศึกษา 2514

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจและศึกษาปัญหาของนักเรียนอาชีวะอันจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและนักเรียนในด้านการจัดโครงการช่วยเหลือและปรับปรุงสิ่งบกพร่องในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านการเรียน การปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน เป็นต้น จึงขอความช่วยเหลือจากนักเรียนทุกคนให้ขอเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวท่านตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามที่นำมาใช้ เป็นปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นกับนักเรียน ขอให้ท่านตอบปัญหาทุกข้อ

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นคำถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน ขอให้นักเรียนเติมข้อความที่เป็นคำตอบลงไปด้วย

กรุณาตอบให้ครบทุกช่องว่าง เพราะแบบสอบถามที่ไม่ได้รับคำตอบในตอนนี้อาจครบถ้วนจะไม่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารังนี้

ตอนที่ 2 กล่าวถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งมีอยู่ 178 ข้อ ให้นักเรียนอ่านรายการปัญหาแล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" "มาก" "ปานกลาง" "น้อย" หรือ "น้อยที่สุด" โดยพิจารณาให้ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน

ตัวอย่างการตอบปัญหา

ก. ถ้าอ่านแล้วรู้สึกว่าปัญหานั้นเกิดขึ้นกับตัวท่านและรบกวนจิตใจท่านมากที่สุด ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด" เช่น ท่านรู้สึกว่าปัญหารุนแรงเกี่ยวกับข้อที่ 1 ปัญหาทางการเงินของครอบครัว ขีด ✓ ลงในช่อง "มากที่สุด"

ข. ถ้ารู้สึกว่าปัญหานั้นเกิดขึ้นกับตัวท่านมาก แต่ไม่ถึงขั้นรุนแรงเหมือนข้อ ก. ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "มาก" เช่น ท่านรู้สึกว่าข้อที่ 2 ปัญหาขาดแคลนเงินที่ได้รับจาก

ทางบ้านเกิดขึ้นกับตัวท่านมาก แต่ไม่รุนแรง ชี้ค ✓ ลงในช่อง "มาก"

ค. ถ้ารู้สึกว่าคุณหนั้นเกิดขึ้นกับตัวท่านพอสมควร ให้ชี้คเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ปานกลาง" เช่น ข้อที่ 3 ปัญหาขาดแคลนเงินที่ใช้ในการเรียน เกิดกับตัวท่านพอสมควร ชี้ค ✓ ลงในช่อง "ปานกลาง"

ง. ถ้ารู้สึกว่าคุณหนั้นเกิดขึ้นกับตัวท่านบ้างเล็กน้อย ให้ชี้คเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "น้อย" เช่น ข้อที่ 4 ปัญหาขาดแคลนเงินที่จะใช้ซื้ออุปกรณ์การเรียน เกิดขึ้นกับตัวท่านเพียงเล็กน้อย ชี้ค ✓ ลงในช่อง "น้อย"

จ. ถ้าไม่มีความรู้สึกต่อปัญหา หรือปัญหานั้นไม่ได้เกิดแก่ตัวท่านเลย ให้ชี้คเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด" เช่น ท่านไม่ประสบกับปัญหาข้อที่ 5 ปัญหาการเป็นหนี้สินคนอื่น ชี้ค ✓ ลงในช่อง "น้อยที่สุด"

หมวดที่ 1 ด้านส่วนตัว

ก. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ปัญหาทางการเงินของครอบครัว	✓				
2	ปัญหาขาดแคลนเงินที่ได้รับจากทางบ้าน		✓			
3	ปัญหาขาดแคลนเงินที่ใช้ในการเรียนเป็นประจำ			✓		
4	ปัญหาขาดแคลนเงินที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียน				✓	
5	ปัญหาการเป็นหนี้สินคนอื่น					✓
	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ	ฯลฯ

ขอบคุณ

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร ผอ.ออกแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่าง

สถานศึกษา เฟศ

อายุ อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

วันที่ทำการตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2

หมวดที่ 1 ส่วนตัว

ก. ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ครอบครัวมีเงินไม่เพียงพอ					
2	ทางบ้านส่งเงินให้ใช้ไม่เพียงพอ					
3	เงินที่ใช้ในการเรียนไม่เพียงพอ					
4	เงินที่ใช้จ่ายอุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ					
5	การเป็นหนี้สินคนอื่น					
6	ปัญหาเรื่องถูกกวักขันธ์การใช้จ่ายเงิน					
7	การทำงานพิเศษในตอนกลางคืนเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในการเรียน					
8	การทำงานพิเศษทำเพื่อมาเสียค่าเล่าเรียนและซื้ออุปกรณ์การเรียน					
9	การใช้เงินในการท่องเที่ยวและพักผ่อน					
10	การทำงานพิเศษเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายส่วนตัว					
11	การทำงานเพื่อหาเงินระหว่างปิดภาคเรียน					
12	การหาเงินเพื่อใช้ในการเรียนต่อ					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13	การใช้เงินอย่างประหยัดเกินไป					
14	การที่ต้องอาศัยเงินผู้อื่นมาใช้ในการเรียน					
15	การที่ต้องแบ่งเงินของท่านให้เพื่อนใช้					
16	ผู้ปกครองขาดแคลนเงินจนท่านวิตกว่าจะเรียนไม่จบ					
17	การจัดให้มีเงินยืมของทางโรงเรียน					
18	การจัดตั้งเงินทุนเพื่อช่วยเหลือการศึกษาของนักเรียน เช่น ทุนนักเรียนเรียนดี ทุนช่วยเหลือนักเรียน ยากจน					
19	การให้ความช่วยเหลือของโรงเรียนเรื่องการทำ รายได้พิเศษ					

ข. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปทางบ้านและที่พักอาศัย

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว					
2	การแยกกันอยู่ของผู้ปกครอง					
3	ความขัดแย้งของบุคคลในครอบครัว					
4	การดูและประนามของผู้ปกครอง					
5	การหยارางของผู้ปกครอง					
6	ความรู้สึกลัวเหมือนคนขาดบ้าน					
7	ความขัดแย้งด้านความคิดเห็นกับผู้ปกครอง					
8	การปกครองโดยใช้อารมณ์อย่างไม่มีเหตุผล ของผู้ปกครอง					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	ความเข้าใจของพี่น้องที่มีต่อท่าน					
10	ความลำเอียงของครูปกครอง					
11	การทำงานที่บ้านให้แก่วุฒิกครอง					
12	ความกังวลของครูปกครองในเรื่องการเรียน					
13	ความอิสระที่ได้รับจากครูปกครอง					
14	ความเข้าใจของครูปกครองต่อความรู้สึกนึกคิดของท่าน					
15	ความสนใจของครูปกครองต่อเรื่องส่วนตัวของท่าน					
16	การเปิดโอกาสของครูปกครองให้ทำงานที่ท่านชอบ					
17	การเปิดโอกาสของครูปกครองให้ท่านแสดงความคิดเห็น					
18	ความเข้มงวดของครูปกครองในเรื่องการคบเพื่อน					
19	ความสนใจของครูปกครองต่อตัวท่าน					
20	การทำตัวให้เข้ากับบุคคลที่พัวพันกับท่าน					
21	ความรักและความเห็นใจของครูปกครอง					
22	การขาดความอบอุ่นเนื่องจากครูปกครองอยู่ต่างจังหวัด					
23	ความสนใจและการต้อนรับของครูปกครองต่อเพื่อน ของท่าน					
24	การทำงานบ้านให้แก่มุคคัลที่ท่านอาศัยอยู่ด้วย					
25	ความลำเอียงของญาติที่ท่านอาศัยอยู่ด้วย					
26	ความไม่สะดวกสบายของที่พัก					
27	ความเดือดร้อนในการมีที่พักอยู่ใกล้โรงเรียน					
28	การอยู่ห้องหนึ่งไม่ใช่หอพัก					
29	การจัดบริการของโรงเรียนในเรื่องจัดหาที่พัก ที่สะดวกและปลอดภัย					

หมวดที่ 2 ค่านิยม

ก. ปัญหาทางด้านการเข้าสังคมกับเพื่อน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การขาดความเชื่อมั่นในตนเองและรู้สึกกระดากอาย เมื่อเข้าสังคมกับเพื่อนหมู่มาก					
2	ความวิตกกังวลที่เกิดจากการชวนนำเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มาคิด					
3	ความรู้สึกไม่คอยในรูปร่างหน้าตาของตนเอง เวลาเข้าสังคม					
4	การชวนนำเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เพื่อนแสดง ออกมาคิดเสมอ					
5	การไม่ยอมสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกไม่คอยทาง การเงิน					
6	การเป็นคนที่มีอารมณ์เข้ากับเพื่อนไม่ได้					
7	ปัญหาการทำให้รู้สึกสับสนเหมือนกับเพื่อน					
8	ความวิตกกังวลเนื่องจากเพื่อนไม่รับฟังปัญหาของท่าน					
9	ปัญหาเรื่องเพื่อนชวนนำท่านให้ตกเป็นทาสของ อามายมุข					
10	ความพยายามเล่นกีฬาให้เป็นเพื่อสามารถ เข้ากับเพื่อนได้					
11	ความบกพร่องทางร่างกายทำให้เพื่อนชอบ ล้อเลียนท่าน					
12	การปลีกตัวอยู่ตามลำพังเพราะมีปัญหาส่วนตัว					
13	ความขัดแย้งกับเพื่อนเรื่องการเงิน					

ข้อ	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14	ปัญหาเรื่องเพื่อนคู่หูฐานะและภูมิฐานะของท่าน					
15	ปัญหาเรื่องเพื่อนไม่ชอบท่านเพราะท่านเป็นคน / เอาแต่ใจตนเอง					
16	ปัญหาเรื่องเพื่อนชอบชักชวนท่านไปก่อการทะเลาะ วิวาท					
17	การเป็นคนชอบแกล้งเพื่อน					
18	การที่เพื่อนไม่ชอบเพราะท่านชอบแสดงตัวเด่น ในคานต่าง ๆ					
19	ความต้องการมีเพื่อนไว้ปรึกษา					
20	ปัญหาการผูกมิตรไฉฉา /					
21	ปัญหาคำแนะนำทำให้เป็นที่ชอบพอของเพื่อน					
22	การเป็นคนชอบอวดเพื่อน					
23	ปัญหาเรื่องเพื่อนชอบอวดท่าน					
24	ปัญหาเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำในเรื่องการ ปรับตัวและทำตัวให้เป็นที่รักใคร่ของเพื่อน					
25	ปัญหาเรื่องการถูกรบกวนจากเพื่อนรวมทั้ง ขณะที่เรียนอยู่ในห้องเรียน					
26	การทำความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ					
27	การพบเพื่อนต่างเพศที่ถุกใจ					
28	การมีโอกาสเหมาะสมที่จะพบปะกับเพื่อนต่างเพศ					
29	การไม่กล้าทำตัวให้สนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ					

ข. ปัญหาทางด้านการสัมพันธกับอาจารย์

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ปัญหาเรื่องอาจารย์ให้ทำงานหนักในบางวิชา					
2	ปัญหาเรื่องวิธีสอนของอาจารย์บางท่านบกพร่อง เช่น ไม่เตรียมการสอน สอนไม่รู้เรื่อง เป็นต้น					
3	ความไม่อยากเรียนในบางวิชาเพราะอาจารย์ ขาดสอนอยู่เสมอ					
4	ความรู้สึกไม่ชอบอาจารย์ผู้สอนเป็นส่วนตัว ทำให้เรียนได้ไม่ดี					
5	ความลำเอียงในการให้คะแนนของอาจารย์					
6	ความไม่ยุติธรรมของอาจารย์ที่คัดค้าน					
7	การ เปิดโอกาสของอาจารย์ให้นักเรียนถามมาก ๆ ในเวลาเรียน					
8	อาจารย์มีความรู้ไม่เพียงพอ					
9	การสอนของอาจารย์เน้นหนักทางทฤษฎีมากกว่า การปฏิบัติจริง ๆ					
10	ความรู้ทางด้านการวิชาการที่อาจารย์นำมาสอนสูงกว่า ระดับความสามารถของนักเรียน					
11	การสอนของอาจารย์เร็วเกินไป					
12	บุคลิกของอาจารย์ไม่เหมาะสม					
13	ความสนใจของอาจารย์ต่อนักเรียนไม่เพียงพอ					
14	อาจารย์ขาดความรู้ซึ่งถึงความรู้สึกละเอียดของนักเรียน					
15	อาจารย์สอนทางด้านการปฏิบัติไม่เต็มที่					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	อาจารย์มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือไม่เพียงพอ					
17	ความเข้มงวดอาจารย์ในเรื่องการนำอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติไปใช้ในโรงงาน					
18	ความไม่ยุติธรรมของอาจารย์ในการให้คะแนนฝึกปฏิบัติ					
19	การให้นักเรียนทำงานส่วนตัวของอาจารย์มากกว่าการฝึกปฏิบัติ					
20	อาจารย์ใช้เวลาสอนฝึกปฏิบัติไปทำงานส่วนตัว					
21	การควบคุมฝึกปฏิบัติของอาจารย์ไม่ได้ผลจริงจัง					
22	อาจารย์สั่งให้ทำงานฝึกปฏิบัติมากเกินไป					
23	การขาดความช่วยเหลือของอาจารย์ต่อนักเรียน					
	เป็นรายบุคคล					
24	การขาดอาจารย์ที่ปรึกษาที่					
25	ความขัดแย้งกับอาจารย์ที่สอนประจำวิชา					
26	การขาดความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์					

ค. ปัญหาทางด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ปัญหาเรื่องการมีโอกาสดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน					
2	ปัญหาเรื่องการแสดงความสามารถทางด้านการกีฬาที่					
	ที่ทางชอบ					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	ปัญหาเรื่องการจัดตั้งชุมนุมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน					
4	ปัญหาเรื่องการจัดชั่วโมงให้นักเรียนมีโอกาสดแสดง ความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับกิจกรรมใน โรงเรียน					
5	ปัญหาเรื่องการให้ความร่วมมือของอาจารย์ในการ จัดกิจกรรม					
6	กิจกรรมค่านับในโรงเรียนไม่เพียงพอ					
7	ปัญหาเรื่องการเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคน ได้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนตามความ สามารถของตน					
8	ปัญหาเรื่องการแสดงผลงานที่เกิดจากการจัด กิจกรรมของนักเรียนชั้นในโรงเรียนทุก ภาคเรียน					
9	ความปรารถนาให้ทางโรงเรียนประกาศกฎเกณฑ์ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน					
10	ความปรารถนาให้ทางโรงเรียนเชิญผู้มีความสามารถ ในกิจกรรมแต่ละอย่างมาสอนนักเรียนที่เข้าร่วม กิจกรรม					

หมวดที่ 3 การเรียน

ก. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	พื้นฐานความรู้ทางวิชาการไม่เพียงพอ					
2	พื้นฐานความรู้ทางวิชาชีพไม่เพียงพอ					
3	เรียนไม่ทันเพื่อน					
4	หนังสือเรียนยากเกินไป					
5	ลืมนบทเรียนที่เรียนมาแล้วง่าย					
6	อ่านหนังสือไ้ช้า					
7	ขาดสมาธิในการเรียน					
8	เรียนหนักเกินไป					
9	หนังสือประกอบการเรียนที่ต้องการมีไม่เพียงพอ					
10	เวลาศึกษาหาความรู้มีไม่เพียงพอ					
11	ความลำบากใจในการทำกรบ้าน					
12	วิชาต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์กัน					
13	บางวิชาจำกั้ไ้ไม่เหมาะสม					
14	การเรียนวิชาชีพบางวิชาน้อยเกินไป ไม่เหมาะสมกับชั้นเรียน					
15	ความรู้ของท่านไม่เหมาะสมกับชั้นเรียน					
16	ความต้องการเปลี่ยนไปเรียนวิชาชีพอื่น					
17	ความสนใจในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน					
18	หลักสูตรไม่เหมาะสม					
19	วิชาที่เรียนไม่เพียงพอที่จะนำเอาความรู้ไปใช้ ในการสอบขอสอบของกระทรวงศึกษาธิการ					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20	ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ไม่เพียงพอ					
21	ปัญหาคำนวณการวางแผนการเรียนไว้วงหน้า					
22	ห้องสมุดที่ตำราคนควาไม่เพียงพอ					
23	ความรู้ไม่เพียงพอที่จะเป็นนายช่างได้					
24	การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนให้ไ้ผล					
25	ปัญหาเกี่ยวกับแนวทางที่จะศึกษาต่อ					
26	ความต้องการทราบระเบียบการศึกษาต่อใน สถาบันอาชีววะชั้นสูง					

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติในโรงเรียน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	โรงเรียนมีอุปกรณ์และเครื่องจักรกลในการฝึก ไม่เพียงพอ					
2	เครื่องมือที่นำมาใช้ในการฝึกวิชาชีพล้าสมัย					
3	เครื่องจักรกลแบบใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ฝึกปฏิบัติมี ไม่เพียงพอ					
4	โรงฝึกงานไม่กว้างขวางพอที่จะอำนวยความสะดวก สะดวกในการฝึกปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ					
5	ความปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดจากเครื่องมือฝึก ปฏิบัติมีไม่เพียงพอ					
6	อาจารย์ที่มีความชำนาญในการสอนทางด้าน ปฏิบัติมีไม่เพียงพอ					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	จำนวนชั่วโมงการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานไม่เพียงพอ					
8	ความรู้ความชำนาญที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติในโรงเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้					
9	โรงเรียนจ่ายอุปกรณ์ประกอบการฝึกแก่นักเรียนไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ					
10	ปัญหาเรื่องการเก็บเงินค่าอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติของทางโรงเรียน					
11	อันตรายที่เกิดจากเครื่องจักรกล					
12	ปัญหาเรื่องนักเรียนทำงานของโรงเรียนในชั่วโมงฝึกปฏิบัติ					
13	โรงเรียนขาดความเอาใจใส่ในเรื่องความเสื่อมโทรมของสุขภาพนักเรียน เนื่องจากการฝึกปฏิบัติ					
14	ความสามารถทางการฝึกปฏิบัติดีกว่าเพื่อน เพราะขาดเรียนบ่อย					
15	เพื่อนนักเรียนเล่นกันในชั่วโมงฝึกปฏิบัติจนทำให้เกิดความเบี่ยงเบนต่อการฝึกปฏิบัติ					
16	ปัญหาเรื่องการอนุญาตให้นักเรียนนำเอาอุปกรณ์การฝึกบางอย่างไปฝึกฝนต่อที่บ้าน					
17	ปัญหาเรื่องการส่งนักเรียนไปฝึกปฏิบัติงานจริง ๆ ตามโรงงาน					
18	ปัญหาเรื่องการนำนักเรียนไปศึกษาการปฏิบัติงานตามโรงงานต่าง ๆ					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	โรงเรียนจัดประสบการณ์ทางการฝึกปฏิบัติไม่พอเพียง กับความต้องการของท่าน					

ค. ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยและกฎข้อบังคับของโรงเรียน

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ปัญหาเกี่ยวกับความเคร่งครัดเรื่องการแต่งกาย ของนักเรียน					
2	ปัญหาเกี่ยวกับกฎข้อบังคับของโรงเรียนมีมากเกินไป จนยากที่นักเรียนจะปฏิบัติตามได้ทุกอย่าง					
3	ปัญหาเกี่ยวกับความเข้มงวดของอาจารย์ผู้ปกครอง ในเรื่องระเบียบวินัย					
4	ปัญหาเกี่ยวกับความเข้มงวดเรื่องความประพฤติ ของนักเรียน					
5	ปัญหาการพิจารณาการลงโทษนักเรียนโดยไม่มี กฎเกณฑ์และไต่อาวรณ์					
6	การผ่อนผันในบางกรณีของกฎข้อบังคับนักเรียน					
7	ปัญหาเกี่ยวกับการมีระเบียบข้อบังคับแต่เพียง เล็กน้อยแต่ปฏิบัติกันโดยเคร่งครัด					
8	ปัญหาเกี่ยวกับความเคร่งครัดในเรื่องระเบียบการ เข้าแถว					

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบสวนความผิดของนักเรียนที่กระทำผิดวินัยของโรงเรียนอย่างร้ายแรง					
10	ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษนักเรียนเพื่อเป็นการประจานมากกว่าสั่งสอนให้สำนึกผิด					

หมวด 4 ด้านความสนใจในอาชีพ

ข้อที่	รายการปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความพอใจที่จะประกอบอาชีพเป็นนายช่างต่อไปในอนาคต					
2	ความรังเกียจที่จะประกอบอาชีพเป็นนายช่างต่อไปในอนาคต					
3	ความคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพจากนายช่างเป็นอาชีพอื่น					
4	ความวิตกในการที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นช่าง					
5	ความรู้สึกว่าอาชีพทางช่างเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย					
6	ความสำคัญของอาชีพทางช่าง เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ					
7	ความวิตกกังวลเรื่องความก้าวหน้าในอาชีพทางช่าง					
8	สวัสดิภาพเกี่ยวกับอาชีพทางช่างมีไม่เพียงพอ					
9	ปัญหาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพทางช่าง					
10.	ปัญหาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในเรื่องสถานที่ทำงานและวิธีสมัครงาน					

ประวัติของผู้เขียน

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร เกิดวันที่ 5 เมษายน 2485 ที่อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร
สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อ พ.ศ. 2500 จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพระนคร สอบเข้า
ศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เมื่อ พ.ศ. 2501 ได้รับปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา
เมื่อ พ.ศ. 2507 หลังจากนั้นสอบเข้าศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เมื่อ
พ.ศ. 2508 ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเฉพาะภาษาอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2509 จบแล้ว
เข้าทำงานเป็นครูโรงเรียนศึกษาวิทยาโสสม และได้สอบเข้าศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร เมื่อ พ.ศ. 2511 ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต เมื่อ พ.ศ. 2515.